

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 19.10.2011
KOM(2011) 658 v konečném znění

2011/0300 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o hlavních směrech transevropské energetické infrastruktury a o zrušení rozhodnutí
č. 1364/2006/ES**

(Text s významem pro EHP)

{SEK(2011) 1233 v konečném znění}

{SEK(2011) 1234 v konečném znění}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Modernizace a rozšíření evropské energetické infrastruktury a přeshraniční propojení sítí za účelem splnění hlavních cílů energetické politiky Unie, kterými je konkurenceschopnost, udržitelnost a bezpečnost dodávek, si vyžádá vynaložení značného úsilí.

Sdělení Komise o prioritách energetických infrastruktur do roku 2020 a na další období¹, přijaté dne 17. listopadu 2010, proto vyzvalo k vytvoření nové evropské politiky v oblasti energetické infrastruktury pro koordinaci a optimalizaci vývoje sítě v celoevropském měřítku. Potvrdilo zejména nezbytnost úpravy politiky a finančního rámce stávajících transevropských energetických sítí (TEN-E).

Tato nová politika má zásadní význam z hlediska zajištění operativnosti solidarity mezi členskými státy, dotvoření vnitřního trhu s energií a propojení izolovaných regionů, realizace alternativních dodávek nebo přenosových tras a zdrojů energie a rozvoje obnovitelných zdrojů a jejich konkurence tradičním zdrojům, jak zdůraznila Evropská rada na svém zasedání dne 4. února 2011.

Dne 29. června 2011 přijala Komise sdělení Rozpočet – Evropa 2020 týkající se příštího víceletého finančního rámce (2014–2020)², které navrhuje vytvořit nástroj pro propojení Evropy s cílem podpořit dokončení prioritní energetické, dopravní a digitální infrastruktury s jediným fondem ve výši 40 miliard EUR, z nichž 9,1 miliardy EUR budou věnovány na energetiku³.

Tento návrh stanoví pravidla pro včasný rozvoj a interoperabilitu transevropských energetických sítí, aby se dosáhlo cílů v oblasti energetické politiky uvedených ve Smlouvě o fungování Evropské unie, kterými je zajistit fungování vnitřního trhu s energií, zajistit bezpečnost dodávek energie v Unii a podporovat energetickou účinnost, rozvoj nových a obnovitelných forem energie a propojení energetických sítí.

Konkrétněji řečeno, toto nařízení je zaměřeno na úplnou integraci vnitřního trhu s energií, mj. zajištěním toho, aby žádný členský stát nebyl izolován od evropské sítě, přispívá k udržitelnému rozvoji a ochraně životního prostředí tím, že umožní Unii splnit do roku 2020 její cíle 20% snížení emisí skleníkových plynů⁴, 20% zvýšení energetické účinnosti a 20 % obnovitelné energie v konečné spotřebě energie, a zároveň zajišťuje bezpečnost dodávek energie a solidaritu mezi členskými státy.

Sledováním těchto cílů tento návrh přispívá k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění a přináší celé Evropské unii výhody v podobě konkurenceschopnosti a hospodářské, sociální a územní soudržnosti.

1 KOM(2010) 677.

2 KOM(2011) 500/I v konečném znění a KOM(2011) 500/II v konečném znění (politické informační listy).

3 Všechny částky v cenách pro rok 2011.

4 Za příznivých podmínek 30 %.

Za tímto účelem tato iniciativa určuje na období do roku 2020 i na další období omezený počet transevropských prioritních koridorů a oblastí, které zahrnují elektrické a plynárenské sítě i infrastrukturu pro přepravu ropy a oxidu uhličitého, kde jsou opatření Evropské unie nejvíc zapotřebí. Jejím cílem je naplnit tyto priority prostřednictvím:

- zjednodušení postupů při udělování povolení u projektů společného zájmu s cílem výrazně tyto postupy zkrátit a zvýšit účast veřejnosti na realizaci a přijímání těchto projektů a zlepšit přijímání těchto projektů ze strany veřejnosti,
- usnadnění regulačního ošetření projektů společného zájmu v oblasti elektřiny a plynu přidělováním nákladů v závislosti na jejich přínosech a zajištěním souladu povolených výnosů a podstupovaných rizik,
- zajištění provádění projektů společného zájmu poskytnutím nezbytné tržní podpory a přímé finanční podpory EU. V tomto druhém ohledu návrh stanoví základ pro způsobilost projektů společného zájmu z hlediska poskytnutí finanční pomoci EU v rámci nástroje pro propojení Evropy, který je předmětem samostatného legislativního návrhu.

Tento návrh je strategickou prioritou pracovního programu Komise pro rok 2011.

Obecné souvislosti

Náročný úkol, kterým je propojení naší energetické infrastruktury a její přizpůsobení novým potřebám, je významný, naléhavý a týká se všech odvětví energetiky.

Inovace a modernizace elektrických sítí je nezbytným předpokladem pokrytí rostoucí poptávky po elektřině, vzniklé v důsledku významného posunu v celkové struktuře a složení energetického řetězce. Je rovněž bezpodmínečně nutné rozšiřovat a modernizovat rozvodné sítě mimo jiné i pomocí elektrických dálnic, s cílem podpořit integraci trhu a zachovat stávající úroveň zabezpečení systému, ale především s cílem přepravovat elektřinu z obnovitelných zdrojů, jejíž objem by se měl v období 2007–2020 dle očekávání více než zdvojnásobit, a dosáhnout vyváženosti jejich dodávek. Zároveň není možné dosáhnout cílů EU pro rok 2020 v oblasti energetické účinnosti a obnovitelné energie bez zavedení dalších inovací a inteligentních technologií do sítí na úrovni přenosu a distribuce, zejména prostřednictvím informačních a komunikačních technologií.

Zemní plyn bude i nadále hrát klíčovou roli ve skladbě zdrojů energie EU v příštích desetiletích, pokud bude zajištěna bezpečnost jeho dodávek, a nabude na významu jako záložní palivo pro výrobu elektřiny při proměnlivé zátěži. Vyčerpávání původních tradičních vlastních zdrojů zemního plynu ve střednědobém horizontu pak vyžaduje další diverzifikovaný dovoz. Plynárenské sítě vyžadují zajištění dalších požadavků na flexibilitu, dále je nezbytné zajistit obousměrná potrubí, zvýšení skladovací kapacity a pružné dodávky včetně zkapalněného zemního plynu (LNG) a stlačeného zemního plynu (CNG).

Strategický význam má vzhledem k úloze ropy ve skladbě zdrojů energie v příštích desetiletích i zachování nepřetržitých dodávek ropy do vnitrozemských zemí EU ve střední a východní Evropě, které jsou v současné době závislé na omezeném množství zásobovacích tras.

A konečně využívání technologií pro zachycování a ukládání uhlíku (CCS) by vedlo k rozsáhlému snížení emisí oxidu uhličitého a zároveň by umožňovalo využívání fosilních

paliv, která zůstanou v příštích desetiletích i nadále důležitým zdrojem pro výrobu elektřiny. Budoucí rozvoj přeshraniční sítě pro přepravu oxidu uhličitého vyžaduje, aby byly již nyní učiněny kroky v oblasti plánování a rozvoje infrastruktury na evropské úrovni.

Ve své zprávě pro zasedání Rady pro energetiku v červnu 2011⁵ odhadla Komise celkovou potřebu investic do energetických infrastruktur evropského významu do roku 2020 zhruba na 200 miliard EUR:

- asi 140 miliard EUR na přenosové soustavy elektřiny vysokého napětí, a to jak na souši, tak i na moři, na skladování energie a využívání inteligentních sítí na přenosové a distribuční úrovni,
- asi 70 miliard EUR na vysokotlaké plynovody pro přepravu zemního plynu (přenos do EU a mezi členskými státy EU), skladování, terminály zkapalněného/stlačeného zemního plynu (LNG/CNG) a infrastrukturu zpětných toků,
- asi 2,5 miliardy EUR na infrastrukturu pro přepravu oxidu uhličitého.

Objemy investic na období od roku 2011 do roku 2020 se oproti současné úrovni zvýší o 30 % u zemního plynu a až o 100 % u elektřiny. Náročnost a naléhavost této investice zřetelně odlišuje energetické infrastruktury od infrastruktur v jiných odvětvích vzhledem k tomu, že energetické sítě jsou nezbytným předpokladem pro dosažení cílů v oblasti energetiky a klimatu do roku 2020 a dlouhodobějších cílů v oblasti klimatu.

Hlavní zjištěné překážky, které za předpokladu, že by nebyla přijata žádná opatření, těmto investicím zabrání nebo pozdrží jejich přijetí na mnohem pozdější termín, než je rok 2020, představují problémy spojené s udělováním povolení (zdlouhavé a neefektivní postupy při udělování povolení v kombinaci s nesouhlasem veřejnosti), regulace (rámec není zaměřen na zajištění priorit evropské infrastruktury) a financování (omezená finanční kapacita provozovatelů, nedostatek upravených nástrojů financování a dostatečné podpory).

Platné předpisy

Rámec TEN-E se rozvíjel a formoval v devadesátých letech 20. století prostřednictvím postupně přijatých hlavních směrů TEN-E a odpovídajícího finančního nařízení. Hlavní směry pro transevropské energetické sítě z roku 2006⁶ uváděly seznam přibližně 550 projektů způsobilých pro podporu Společenství, které byly rozděleny do těchto tří kategorií: projekty evropského zájmu (celkem 42), prioritní projekty a projekty společného zájmu. Tyto projekty se týkají pouze elektrizační a plynárenské infrastruktury. Zpráva o provádění programu transevropských energetických sítí v období 2007–2009⁷ zveřejněná v dubnu 2010 dospěla k závěru, že i když politika měla značný přínos pro vybrané projekty, neboť je politicky zviditelnila, postrádá zaměření, flexibilitu a přístup shora dolů, které jsou nezbytné pro nápravu zjištěných nedostatků v infrastruktuře.

Nařízení o financování TEN⁸, přijaté dne 20. června 2007, stanoví podmínky pro spolufinancování projektů TEN-E, přičemž rozpočet pro období 2007–2013 stanoví na 155

5 SEK(2011)755.

6 Rozhodnutí č. 1364/2006/ES.

7 KOM(2010)203 a SEK(2010)505.

8 Nařízení (ES) č. 680/2007.

milionů EUR. Finanční prostředky a nastavení programu TEN-E se však ukázaly jako nevyhovující ve světle změny přístupu ve prospěch dekarbonizace energetiky, a tím i významného vývoje a potřeby nezbytných investic do energetických infrastruktur v příštích letech (omezený rozpočet, neexistence nástrojů na zmírňování rizik, žádné finanční prostředky mimo EU, nedostatečná součinnost s ostatními fondy EU).

Evropský program v oblasti energetiky na podporu oživení⁹ zavedený v souvislosti s hospodářskou a finanční krizí poprvé přidělil významné jednorázové částky (cca 3,85 miliardy EUR) na omezený počet způsobilých projektů v oblasti elektrizačních a plynárenských infrastruktur, projektů zaměřených na větrnou energii na moři a demonstračních projektů CCS.

Soulad s ostatními politikami a cíli EU

Tato iniciativa je zakotvena ve strategii Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění¹⁰, která postavila energetické infrastruktury do popředí jako součást stěžejní iniciativy „Evropa účinněji využívající zdroje“. Zdůraznila naléhavou potřebu modernizace evropských sítí do podoby evropské „inteligentní supersítě“ a jejich propojení na úrovni kontinentu, zejména začlenění obnovitelných zdrojů energie. Zjištěné priority a opatření navržená v rámci této iniciativy v oblasti udělování povolení, regulace a financování jsou plně v souladu s těmito cíli.

Návrh je zaměřen na nahrazení stávajících hlavních směrů TEN-E a tvoří logický balíček s nástrojem pro propojení Evropy vyvinutým s ohledem na nahrazení stávajícího nařízení o financování TEN.

Tato iniciativa také zásadním způsobem přispívá k nákladově efektivnímu dosažení dvou závazných cílů 20 % energie z obnovitelných zdrojů a 20%¹¹ snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 – a jejím účelem je dosažení souladu s cestou stanovenou ve sdělení Komise o plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050 a s dlouhodobým cílem EU, kterým je 80-95% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050 oproti roku 1990¹².

V souladu s článkem 11 Smlouvy o fungování EU návrh zahrnuje stávající požadavky na ochranu životního prostředí do kontextu energetické infrastruktury.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A HODNOCENÍ DOPADU

Konzultace, sběr dat a využití výsledků odborných konzultací

Tento návrh byl vypracován na základě celé řady příspěvků poskytnutých členskými státy a zúčastněnými stranami při různých příležitostech (konference na vysoké úrovni, semináře, průzkumy), včetně dvou veřejných konzultací o udělování povolení a o využívání

9 Nařízení (ES) č. 663/2009.

10 KOM(2010) 2020.

11 Za příznivých podmínek 30 %.

12 KOM(2011) 112 spolu se SEK(2011)288.

projektových dluhopisů pro projekty infrastruktury¹³. Dopady různých navrhovaných možností politiky byly analyzovány ve dvou posouzeních dopadů provedených v letech 2010 a 2011 s využitím výsledků různých modelů a četných studií, z nichž tři byly zadány výslovně s cílem řešit investiční potřeby, udělování povolení a problematiku financování. Obě posouzení dopadů se týkala ekonomických, sociálních a environmentálních dopadů daných možností s ohledem na zásady subsidiarity a proporcionality.

Posouzení dopadů

První posouzení dopadů z roku 2010 se zaměřilo na oblast působnosti této nové iniciativy z hlediska zahrnutých energetických odvětví, nastavení z hlediska stanovování priorit a výběru projektů společného zájmu, formy regionální koordinace a spolupráce a obecných zásad týkajících se udělování povolení.

Posouzení dopadů z roku 2011 analyzuje na základě této první analýzy mnohem podrobněji možnosti politiky v oblasti udělování povolení a veřejných konzultací, regulace a financování, které by měly platit pro projekty společného zájmu vybrané k realizaci předem určených priorit infrastruktury. Pro každou z jednotlivých zjištěných překážek hodnotí dostupná, účinná a nákladově efektivní řešení.

Udělování povolení a veřejné konzultace

Analýza srovnává tři možnosti: zavedení režimu společného zájmu, stanovení pravidel organizace a trvání procesu udělování povolení, zejména zřízení „plně jednotného kontaktního místa“ a určení časového limitu, a kombinaci obou předchozích možností.

Pokud jde o opatření týkající se směrnice o ochraně přírodních stanovišť, předpokládá se, že dopad režimu společného evropského zájmu na místní flóru a faunu by měl být relevantní pouze pro velmi malou část projektů společného zájmu, u nichž byl identifikován potenciální rozpor s oblastmi Natura 2000, které jsou však rozhodující pro dosažení cílů energetické a klimatické politiky.

Celkový dopad poslední možnosti politiky je považován za nejpozitivnější ze všech, neboť by vedl k včasnému dokončení téměř všech potřebných projektů společného zájmu do roku 2020 za předpokladu, že by byla přijata vhodná opatření v oblasti regulace a financování. Očekávané dopady na životní prostředí, sociální dopady na zaměstnanost a hospodářské dopady na HDP by v rámci této možnosti politiky měly být výraznější vzhledem k tomu, že by došlo k dokončení všech projektů společného zájmu, a tudíž i ke značným administrativním úsporám.

Regulační záležitosti

Analýza srovnává tři možnosti: přeshraniční rozdělování nákladů, investiční pobídky a kombinaci obou předchozích možností.

Z analýzy vyplývá, že jak mechanismus přeshraničního rozdělování nákladů *ex ante*, tak pobídky odpovídající rizikům pro provozovatele jsou nezbytným předpokladem umožňujícím zajistit provádění projektů společného zájmu, které čelí problémům s ohledem na svou

13

Viz oddíl 1.2.1 průvodního posouzení dopadů.

životaschopnost. Jejich celkový hospodářský, sociální a environmentální dopad je velký a pozitivní.

Financování

Pro účely posouzení celého spektra možných opatření s ohledem na rozvoj infrastruktury se analýza zabývá rovněž čtyřmi možnostmi financování, a to i v případě, že jejich převod na politická opatření bude probíhat v rámci nástroje pro propojení Evropy: využití nástrojů pro sdílení rizik (včetně projektových dluhopisů a záruk), využití rizikových kapitálových nástrojů (včetně majetkových účastí), využití grantové podpory pro projektové studie a výstavbu a kombinace grantů, nástrojů pro sdílení rizik a rizikových kapitálových nástrojů.

Celkový dopad poslední možnosti politiky je nejpříznivější vzhledem k tomu, že v sobě kumuluje pozitivní dopady jednotlivých možností a poskytuje flexibilní balíček tržních nástrojů a přímé finanční podpory; tato varianta vede k součinnosti a k úsporám z důvodu vyšší efektivity vzhledem k tomu, že nabízí nákladově nejefektivnější způsob řešení rizik konkrétních projektů. Tato možnost politiky odráží také opatření navržená v rámci nástroje pro propojení Evropy.

3. PRÁVNÍ PRVKY NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Navrhované nařízení uděluje prioritu 12 strategickým transevropským koridorům a oblastem energetické infrastruktury. Stanoví pravidla pro určování projektů společného zájmu v rámci souboru definovaných kategorií energetické infrastruktury, což je nezbytným předpokladem provádění těchto priorit. Za tímto účelem zavádí proces výběru založený na regionálních skupinách odborníků a na poradní úloze Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů v oblasti elektrárénství a plynárénství; Komise pak přijme konečné rozhodnutí, které bude každé dva roky aktualizováno, o celounijním seznamu projektů společného zájmu. Sledováním a hodnocením provádění projektů společného zájmu jsou pověřeny regionální skupiny odborníků a Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů. Komise může jmenovat evropské koordinátory projektů společného zájmu, které se ocitnou v nesnázích.

Návrh zavádí režim společného zájmu u projektů společného zájmu, který stanoví zvláštní odpovědnost jednoho příslušného vnitrostátního orgánu v každém členském státě za koordinaci procesu udělování povolení projektům společného zájmu a dohled nad ním, dále stanoví minimální normy transparentnosti a účasti veřejnosti a určuje maximální povolené trvání procesu udělování povolení. Návrh rovněž objasňuje, že projekty společného zájmu lze za určitých podmínek uskutečnit z důvodů „převažujícího veřejného zájmu“ definovaného ve směrnici 92/43/ES a 2000/60/ES. Tato opatření jsou přiměřená, jelikož jejich cílem je minimální sladění vnitrostátních správních řízení potřebné k usnadnění realizace většinou přeshraničních projektů společného zájmu. Členské státy mohou navrhnout své zvláštní vnitřní postupy v souladu se svými vnitrostátními právními systémy a v souladu s požadavky tohoto nařízení.

Navrhované nařízení stanoví metodiku a postup vypracování harmonizované analýzy nákladů a přínosů energetického systému v celé šíři pro projekty společného zájmu v oblasti elektrárénství a plynárénství. Na základě této metodiky stanoví povinnost vnitrostátních

regulačních orgánů a Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů přidělovat náklady na přeshraniční projekty společného zájmu v těchto odvětvích podle přínosů pro členské státy, které budou těmito projekty společného zájmu přímo nebo nepřímo dotčeny. Vnitrostátní regulační orgány se rovněž vyzývají k tomu, aby udělovaly vhodné pobídky prostřednictvím sazeb u provádění projektů společného zájmu, které z oprávněných důvodů čelí vyššímu riziku.

Nařízení konečně stanoví také podmínky pro způsobilost projektů společného zájmu pro přidělení finanční pomoci Unie v rámci nástroje pro propojení Evropy, a to jak v případě studií (platí pro všechny projekty společného zájmu s výjimkou projektů v ropném průmyslu), tak prací (platí pro všechny projekty společného zájmu v oblasti inteligentních sítí a odvětví oxidu uhličitého a pro elektrárenské a plynárenské projekty společného zájmu splňující určité podmínky, zejména ty, které získaly rozhodnutí o přeshraničním rozdělení nákladů).

Právní základ

Návrh vychází z článku 172 Smlouvy o fungování Evropské unie. Podle čl. 171 odst. 1 „Unie vymezí soubor hlavních směrů zahrnující cíle, priority a hlavní rysy opatření předpokládaných v oblasti transevropských sítí; tyto hlavní směry určí projekty společného zájmu“. Článek 172 specifikuje, že hlavní směry a další opatření uvedená v čl. 171 odst. 1 jsou přijímány postupem spolurozhodování.

Zásada subsidiarity

Zásada subsidiarity se vztahuje na tento návrh vzhledem k tomu, že energetická politika nespadá do výlučné pravomoci Unie. Energetická rozvodná infrastruktura má transevropskou nebo alespoň přeshraniční povahu či dopady. Regulace na úrovni členských států není vhodná a vlády jednotlivých zemí nemají pravomoc zabývat se těmito infrastrukturami jako celkem. Z ekonomického hlediska lze rozvoje energetické sítě nejlépe dosáhnout na základě plánování z evropské perspektivy, která zahrnuje aktivitu jak EU, tak členských států při současném respektování jejich příslušných pravomocí. Navrhované nařízení je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality a volba právního nástroje

Tento návrh nepřekračuje rámec opatření nezbytných k dosažení sledovaných cílů s ohledem na cíle energetické a klimatické politiky dohodnuté na úrovni EU a na překážky rozvoje odpovídajících energetických infrastruktur. Zvoleným nástrojem je nařízení, které je přímo použitelné a závazné v celém rozsahu. Takové opatření je nezbytné k zajištění včasného provedení priorit energetické infrastruktury do roku 2020.

Zejména vytvoření rámce udělování povolení s příslušnými orgány na vnitrostátní úrovni a stanovení jednoznačných lhůt, v nichž lze proces udělování povolení provést v souladu s národními specifiky, je úměrné cíli, kterým je urychlení procesu udělování povolení.

4. DOPAD NA ROZPOČET

Veškerými rozpočtovými důsledky tohoto návrhu se zabývá legislativní finanční výkaz návrhu nařízení o vytvoření nástroje pro propojení Evropy.

5. NEPOVINNÉ PRVKY

Zrušení platných právních předpisů

Přijetí tohoto návrhu povede ke zrušení rozhodnutí 1364/2006/ES od 1. ledna 2014. Tato skutečnost však nebude mít vliv na udělení, pokračování nebo změnu finanční podpory poskytnuté Komisí na základě výzev pro podávání návrhů zahájených v rámci stávajícího nařízení o financování TEN pro projekty, na které je toto rozhodnutí zaměřeno, nebo pro projekty TEN-E využívající podporu prostřednictvím strukturálních fondů.

Evropský hospodářský prostor (EHP)

Návrh se týká záležitosti EHP, a proto by měl být rozšířen na Evropský hospodářský prostor.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o hlavních směrech transevropské energetické infrastruktury a o zrušení rozhodnutí č. 1364/2006/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 172 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁴,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁵,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 26. března 2010 odsouhlasila Evropská rada návrh Komise zahájit novou strategii Evropa 2020. Jednou z priorit strategie Evropa 2020¹⁶ je udržitelný růst, kterého má být dosaženo podporou konkurenceschopnější a ekologičtější ekonomiky méně náročné na zdroje. Strategie postavila energetické infrastruktury do popředí jako součást stěžejní iniciativy „Evropa účinněji využívající zdroje“ a zdůrazňuje naléhavou potřebu modernizace evropských sítí a jejich propojení na úrovni kontinentu zejména s cílem začlenění obnovitelných zdrojů energie.
- (2) Sdělení Komise nazvané Priority energetických infrastruktur do roku 2020 a na další období – návrh na integrovanou evropskou energetickou síť¹⁷, po němž následují závěry Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku ze dne 28. února 2011 a usnesení Evropského parlamentu ze dne 6. července 2011, požaduje novou politiku v oblasti energetické infrastruktury pro optimalizaci vývoje sítě v celoevropském měřítku do roku 2020 i v dalším období, která by umožnila EU splnit hlavní cíle své energetické politiky, tj. konkurenceschopnost, udržitelnost a bezpečnost dodávek energie.

¹⁴ Úř. věst. C, s.

¹⁵ Úř. věst. C, s.

¹⁶ KOM(2010) 2020.

¹⁷ KOM(2010) 677.

- (3) Evropská rada na svém zasedání dne 4. února 2011 zdůraznila potřebu modernizace a rozšíření evropské energetické infrastruktury a přeshraničního propojení sítí s cílem zajistit funkční solidaritu mezi členskými státy, alternativní dodávky nebo tranzitní trasy a zdroje energie a rozvíjet obnovitelné zdroje energie v soutěži s tradičními zdroji. Trvala na tom, že po roce 2015 by žádný členský stát EU neměl být izolován od evropských plynárenských a elektrických sítí a jeho energetická bezpečnost by neměla být ohrožena nedostatkem vhodného propojení.
- (4) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1364/2006/ES ze dne 6. září 2006 stanoví hlavní směry pro transevropské energetické síť¹⁸. Cílem hlavních směrů (TEN-E) je podporovat dotvoření vnitřního trhu Unie s energií při současné podpoře racionální výroby, přepravy, distribuce a využívání zdrojů energie, zmírnit izolovanost znevýhodněných a ostrovních regionů, zabezpečit a diverzifikovat dodávky energie v Unii také prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi a přispět k udržitelnému rozvoji a ochraně životního prostředí.
- (5) Z hodnocení současného rámce TEN-E jednoznačně vyplynulo, že tato politika, jakkoli má značný přínos pro vybrané projekty, neboť je politicky zviditelňuje, postrádá vizi, zaměření a flexibilitu pro nápravu zjištěných nedostatků v infrastruktuře.
- (6) Urychlení rekonstrukce stávající a zavedení nové energetické infrastruktury je zásadním předpokladem dosažení cílů politik Unie v oblasti energetiky a klimatu, kterými je dotvoření vnitřního trhu s energií, zaručení bezpečnosti dodávek energie, zejména pokud jde o plyn a ropu, snížení emisí skleníkových plynů o 20 %¹⁹, zvýšení podílu obnovitelné energie v konečné spotřebě energie na 20 %²⁰ a dosažení 20% zvýšení energetické účinnosti do roku 2020. Současně musí Unie v delším časovém horizontu do roku 2050 připravit svou infrastrukturu na pokračování přechodu na bezuhlíkové energetické systémy.
- (7) Navzdory své právní existenci vymezené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou²¹ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem²² zůstává vnitřní trh s energií roztržitý kvůli nedostatečnému propojení vnitrostátních energetických sítí. Síť integrovaná v rámci celé Unie však mají zásadní význam pro zajištění konkurenceschopného a dobře fungujícího integrovaného trhu pro podporu růstu a udržitelného rozvoje.
- (8) Energetická infrastruktura Unie by měla být modernizována, aby se předešlo a aby se zvýšila její odolnost vůči přírodním nebo člověkem způsobeným katastrofám, nepříznivým účinkům změny klimatu a hrozbám pro její bezpečnost, zejména pokud jde o evropské kritické infrastruktury stanovené ve směrnici Rady 2008/114/ES ze

¹⁸ Úř. věst. L 262, 22.9.2006, s. 1.

¹⁹ Za příznivých podmínek 30 %.

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

²¹ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.

²² Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94.

dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu²³.

- (9) Význam inteligentních sítí při dosahování cílů energetické politiky Unie byl uznán ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Inteligentní sítě: od inovací k zavádění²⁴.
- (10) Sdělení Komise Energetická politika EU: jednání s partnery za našimi hranicemi²⁵ zdůraznilo, že je zapotřebí, aby Unie zahrnula prosazování rozvoje energetické infrastruktury do svých vnějších vztahů s cílem podporovat sociálně-ekonomický rozvoj za hranicemi Unie. Unie by měla usnadňovat infrastrukturní projekty týkající se propojení energetických sítí Unie se sítěmi třetích zemí, zejména v sousedních zemích a v zemích, s nimiž Unie navázala zvláštní spolupráci v oblasti energetiky.
- (11) Investiční potřeby až do roku 2020 v oblasti infrastruktur pro přenos elektřiny a plynu v evropském měřítku jsou odhadovány přibližně na 200 miliard EUR. Výrazný nárůst objemu investic v porovnání s minulými trendy a naléhavost provádění priorit energetické infrastruktury vyžaduje nový přístup k regulaci a financování energetických infrastruktur, zejména infrastruktur přeshraničního charakteru.
- (12) Pracovní dokument útvarů Komise pro Radu pro dopravu, telekomunikace a energetiku ze dne 10. června 2011 Investiční potřeby a požadavky na financování energetické infrastruktury²⁶ zdůraznil riziko, že zhruba polovina celkových investic potřebných na desetiletí končící rokem 2020 nebude buď vynaložena vůbec nebo nebude vynaložena v termínu z důvodu překážek spojených s udělováním povolení, regulací a financováním.
- (13) Toto nařízení stanoví pravidla pro včasný rozvoj a interoperabilitu transevropských energetických sítí, aby se dosáhlo cílů v oblasti energetické politiky uvedených ve Smlouvě, kterými je zajistit fungování vnitřního trhu s energií a bezpečnost dodávek energie v Unii a podporovat energetickou účinnost, úsporu energie, rozvoj nových a obnovitelných forem energie a propojení energetických sítí. Sledováním těchto cílů tento návrh přispívá k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění a přináší celé Evropské unii výhody v podobě konkurenceschopnosti a hospodářské, sociální a územní soudržnosti.
- (14) Komise po důkladných konzultacích se všemi členskými státy a zainteresovanými subjekty určila 12 strategických priorit transevropské energetické infrastruktury, jejichž naplnění do roku 2020 je zásadní pro dosažení cílů politik Unie v oblasti energetiky a klimatu. Tyto priority pokrývají různé zeměpisné regiony nebo tematické oblasti týkající se infrastruktury pro přenos a skladování elektřiny, pro přepravu a skladování plynu a pro zkapalněný či stlačený zemní plyn, přepravy oxidu uhličitého a ropné infrastruktury.

²³ Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75.

²⁴ KOM(2011) 202 v konečném znění.

²⁵ KOM(2011) 539.

²⁶ SEK(2011)755.

- (15) Určování projektů společného zájmu by mělo být založeno na společných, transparentních a objektivních kritériích s ohledem na jejich přínos pro cíle energetické politiky. U elektřiny a plynu by navrhované projekty měly být součástí nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje sítě. Tento plán by měl vzít v úvahu zejména závěry ze zasedání Evropské rady ze dne 4. února, pokud jde o nutnost integrovat okrajové trhy s energií.
- (16) S cílem dodržet článek 172 Smlouvy o fungování Evropské unie by měly být zřízeny regionální skupiny za účelem navrhování projektů společného zájmu, které budou schvalovány členskými státy. V zájmu zajištění široké shody by tyto regionální skupiny měly zajišťovat úzkou spolupráci mezi členskými státy, vnitrostátními regulačními orgány, předkladateli projektů a příslušnými zúčastněnými stranami. Spolupráce by se měla co nejvíce opírat o stávající struktury regionální spolupráce vnitrostátních regulačních orgánů a provozovatelů přepravních a přenosových soustav a o jiné struktury vytvořené členskými státy a Komisí.
- (17) Celounijní seznam projektů společného zájmu by měl být omezen na projekty, které nejvíce přispívají k zavádění strategických prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury. To vyžaduje, aby rozhodnutí o seznamu přijímala Komise při současném respektování práva členských států schvalovat projekty společného zájmu týkající se jejich území. Podle analýzy provedené v průvodním posouzení dopadu se počet těchto projektů odhaduje v oblasti elektřiny přibližně na 100 a v oblasti plynu na 50.
- (18) Projekty společného zájmu by měly být uskutečněny co nejrychleji a měly by být pečlivě sledovány a vyhodnocovány a zároveň by měla být minimalizována administrativní zátěž pro předkladatele projektů. Komise by měla jmenovat evropské koordinátory projektů, které se ocitnou v obzvláštních nesnázích.
- (19) Povolovací postupy by neměly vést k administrativní zátěži neúměrné rozsahu nebo složitosti projektu ani by neměly vytvářet překážky rozvoje transevropských sítí a přístupu na trh. Evropská rada na svém zasedání dne 19. února 2009 zdůraznila nutnost určit a odstranit investiční překážky, mj. zjednodušením plánovacích a konzultačních postupů. Tyto závěry byly podpořeny Evropskou radou na jejím zasedání dne 4. února 2011, kde opět zdůraznila význam zefektivnění a zlepšení povolovacích postupů při současném respektování pravomocí členských států.
- (20) Projektům společného zájmu by měl být přidělen „prioritní status“ na vnitrostátní úrovni s cílem zajistit jejich rychlé administrativní zpracování. Vnitrostátní orgány považují projekty společného zájmu za projekty ve veřejném zájmu. Projekty, které mají nepříznivý dopad na životní prostředí, by měly být povoleny z důvodů převažujícího veřejného zájmu, budou-li splněny všechny podmínky stanovené podle směrnic 92/43/ES a 2000/60/ES.
- (21) Zřízení jednoho příslušného orgánu na vnitrostátní úrovni, který by integroval nebo koordinoval všechny postupy při udělování povolení (tzv. „jednotného kontaktního místa“), by mělo snížit složitost, zvýšit účinnost a transparentnost a pomoci zlepšit spolupráci mezi členskými státy.
- (22) Navzdory existenci zavedených norem pro účast veřejnosti při rozhodovacích postupech týkajících se životního prostředí jsou zapotřebí další opatření, která zajistí

co nejvyšší standardy průhlednosti a účasti veřejnosti u všech příslušných otázek v rámci postupu udělování povolení projektům společného zájmu.

- (23) Správné a koordinované provádění směrnice Rady 85/337/ES v pozměněném znění, Aarhuské úmluvy a úmluvy z Espoo by mělo zajistit harmonizaci hlavních zásad posuzování vlivů na životní prostředí včetně přeshraničních souvislostí. Členské státy by měly koordinovat svoje posuzování projektů společného zájmu, a je-li to možné, měly by poskytovat společná hodnocení.
- (24) Vzhledem k naléhavosti rozvoje energetických infrastruktur musí zjednodušení postupů udělování povolení doprovázet jasná lhůta pro vydání rozhodnutí relevantních příslušných orgánů o výstavbě projektu. Tato lhůta by měla stimulovat účinnější definici a vyřizování postupů a za žádných okolností by neměla ohrozit vysoké standardy ochrany životního prostředí a účasti veřejnosti.
- (25) Toto nařízení, zejména ustanovení o udělování povolení, účasti veřejnosti a uskutečňování projektů společného zájmu, by mělo platit, aniž jsou dotčeny mezinárodní a unijní právní předpisy, včetně ustanovení o ochraně životního prostředí a lidského zdraví a ustanovení přijatých v rámci společné rybářské a námořní politiky.
- (26) Východiskem pro diskusi o vhodném rozdělení nákladů by mělo být posouzení nákladů a přínosů projektu infrastruktury na základě harmonizované metodiky pro analýzu energetického systému v celé šíři v rámci desetiletých plánů rozvoje sítě připravených evropskými sítěmi provozovatelů přenosových a přepravních soustav podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou²⁷ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám²⁸ a přezkoumaných Agenturou pro spolupráci energetických regulačních orgánů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů²⁹.
- (27) Na čím dál tím integrovanějším vnitřním trhu s energií jsou zapotřebí jasná a transparentní pravidla přeshraničního přidělování nákladů, která urychlí investice do přeshraniční infrastruktury. Evropská rada na svém zasedání dne 4. února 2011 připomněla význam podpory regulačního rámce, který by byl atraktivní pro investice do sítě a jehož sazby by byly stanoveny na úrovni odpovídající potřeby financování, a vhodného přidělování nákladů u přeshraničních investic při současném zvýšení hospodářské soutěže a konkurenceschopnosti, zejména evropského průmyslu, a zohlednění dopadu na spotřebitele.
- (28) Stávající právní předpisy o vnitřním trhu s energií vyžadují, aby sazby za přístup k elektrickým a plynárenským sítím poskytovaly vhodné investiční pobídky. Při uplatňování právních předpisů o vnitřním trhu s energií by vnitrostátní regulační orgány měly zajistit, aby pobídky pro projekty společného zájmu včetně dlouhodobých pobídek byly přiměřené úrovni zvláštních rizik daného projektu. To

²⁷ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15.

²⁸ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 36.

²⁹ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 1.

platí zejména u elektřiny pro inovační přenosové technologie za účelem rozsáhlé integrace energie z obnovitelných zdrojů, distribuovaných zdrojů energie a reakcí na poptávku do propojených sítí a u infrastruktury pro přepravu plynu, která trhu nabízí kapacitu předem nebo další pružnost za účelem krátkodobého obchodování či záložních dodávek v případě jejich narušení.

- (29) Evropský energetický program pro hospodářské oživení (EEPR)³⁰ prokázal přidanou hodnotu využití soukromého financování prostřednictvím rozsáhlé finanční podpory EU při realizaci projektů evropského významu. Evropská rada na svém zasedání dne 4. února 2011 uznala, že některé projekty energetické infrastruktury mohou vyžadovat omezené množství veřejných financí za účelem dosažení rovnováhy se soukromými zdroji. S ohledem na hospodářskou a finanční krizi a rozpočtová omezení by v rámci příštího víceletého finančního rámce měla být vypracována cílená podpora prostřednictvím grantů a finančních nástrojů, která přiláká nové investory do prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury s minimálním příspěvkem z rozpočtu Evropské unie.
- (30) Projekty společného zájmu v oblasti elektrické energie, plynu a oxidu uhličitého by měly být způsobilé pro přidělení finanční pomoci Unie v případě studií a za určitých podmínek i v případě prací v rámci navrhovaného nařízení o nástroji pro propojení Evropy, a to buď ve formě grantů nebo v podobě inovativních finančních nástrojů. Tento postup zajistí cílenou podporu projektů společného zájmu, které nejsou životaschopné v rámci stávajícího regulačního rámce a tržních podmínek. Tato finanční pomoc by měla zajistit potřebnou součinnost s financováním z nástrojů v rámci jiných unijních politik. Energetickou infrastrukturu evropského významu bude financovat zejména nástroj pro propojení Evropy, zatímco strukturální fondy budou financovat inteligentní energetické rozvodné sítě místního nebo regionálního významu. Tyto dva zdroje financování se tedy budou vzájemně doplňovat.
- (31) Rozhodnutí č. 1364/2006/ES by proto mělo být zrušeno.
- (32) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž rozvoje a interoperability transevropských energetických sítí a připojení k nim, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

³⁰ Úř. věst. L 200, 31.7.2009, s. 31.

KAPITOLA I – OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví hlavní směry pro včasný rozvoj a interoperabilitu prioritních koridorů a oblastí transevropské energetické infrastruktury stanovených v příloze I.
2. Toto nařízení zejména:
 - (a) stanoví pravidla pro určení projektů společného zájmu nezbytných pro zavedení těchto prioritních koridorů a oblastí, které spadají do kategorií energetické infrastruktury v oblasti elektřiny, plynu, ropy a oxidu uhličitého stanovených v příloze II;
 - (b) usnadňuje včasné provádění projektů společného zájmu urychlením procesu udělování povolení a zvyšováním účasti veřejnosti;
 - (c) stanoví pravidla přeshraničního přidělování nákladů a pobídek spojených s riziky u projektů společného zájmu;
 - (d) určuje podmínky pro způsobilost projektů společného zájmu z hlediska finanční pomoci Unie podle [nařízení Evropského parlamentu a Rady o vytvoření nástroje pro propojení Evropy].

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se kromě definic uvedených ve směrnici 2009/28/ES, 2009/72/ES a 2009/73/ES a v nařízeních (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 použijí tyto definice:

1. „energetickou infrastrukturou“ se rozumí každé fyzické zařízení navržené tak, aby umožňovalo přenos a distribuci elektřiny nebo plynu, přepravu ropy nebo oxidu uhličitého nebo skladování elektřiny nebo zemního plynu, nacházející se v rámci Evropské unie nebo propojující EU a jednu nebo více třetích zemí;
2. „komplexním rozhodnutím“ se rozumí rozhodnutí příslušného orgánu udělit nebo zamítnout povolení pro výstavbu energetické infrastruktury v souvislosti s projektem, aniž jsou dotčena pozdější rozhodnutí přijatá v souvislosti s poskytnutím přístupu k majetku či s následným správním nebo soudním odvolacím řízením;
3. „projektem“ se rozumí jedno nebo více vedení, potrubí, zařízení, vybavení, instalací a souvisejících kategorií infrastruktury stanovených v příloze II, jejichž cílem je vybudovat novou energetickou infrastrukturu nebo posílit či upravit stávající energetickou infrastrukturu;

4. „projektem společného zájmu“ se rozumí projekt, který je nezbytný pro realizaci prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury stanovených v příloze I;
5. „předkladatelem projektu“ se rozumí:
 - (a) provozovatel přenosové či přepravní soustavy nebo distribuční soustavy či jiný provozovatel nebo investor rozvíjející projekt společného zájmu; nebo
 - (b) existuje-li několik provozovatelů přenosové či přepravní soustavy nebo distribuční soustavy či jiných provozovatelů nebo investorů či jejich skupiny, osoba s právní subjektivitou podle platného vnitrostátního práva, která byla určena na základě smluvního ujednání mezi nimi a která je způsobilá převzít zákonné povinnosti a finanční odpovědnost za strany smluvního ujednání.

KAPITOLA II – PROJEKTY SPOLEČNÉHO ZÁJMU

Článek 3

Určení projektů společného zájmu

1. Celounijní seznam projektů společného zájmu stanoví Komise. Tento seznam je přezkoumáván a podle potřeby aktualizován každé dva roky. První seznam je přijat nejpozději do 31. července 2013.
2. S cílem určit projekty společného zájmu Komise zřídí regionální skupinu (dále jen „skupina“) vymezenou v příloze III bodě 1 na základě každého prioritního koridoru a oblasti a jejich příslušného zeměpisného pokrytí stanoveného v příloze I.
3. Každá skupina vypracuje vlastní seznam navrhovaných projektů společného zájmu postupem stanoveným v příloze III oddíle 2 podle přínosu každého projektu k zavádění prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury stanovených v příloze I a podle toho, jak splňují kritéria stanovená v článku 4. Každý jednotlivý návrh projektu vyžaduje souhlas členského státu (států), na jejichž území se projekt vztahuje.
4. U projektů v oblasti elektřiny a plynu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 a 2 předloží každá skupina nejpozději šest měsíců před datem přijetí celounijního seznamu uvedeného v odstavci 1 svůj seznam navrhovaných projektů společného zájmu Agentuře pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „agentura“).

U projektů přepravy ropy a oxidu uhličitého spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 3 a 4 předloží každá skupina nejpozději šest měsíců před datem přijetí celounijního seznamu uvedeného v odstavci 1 svůj seznam navrhovaných projektů společného zájmu Komisi.
5. U projektů v oblasti elektřiny a plynu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 a 2 poskytne agentura Komisi do dvou měsíců ode dne obdržení seznamů

navrhovaných projektů společného zájmu stanovených v odst. 4 prvním pododstavci stanovisko k seznamům navrhovaných projektů společného zájmu, zejména s ohledem na důsledné uplatňování kritérií stanovených v článku 4 v rámci skupin, a výsledky analýzy provedené Evropskými sítěmi provozovatelů přenosových soustav elektřiny a přepravních soustav plynu (dále jen „ENTSO“) v souladu s přílohou III bodem 2.6.

6. U projektů přepravy ropy a oxidu uhličitého spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 3 a 4 Komise vyhodnotí uplatňování kritérií stanovených v článku 4. U projektů oxidu uhličitého spadajících do kategorie stanovené v příloze II bodě 4 vezme Komise také v úvahu možnost budoucího rozšíření o další členské státy.
7. V návaznosti na rozhodnutí Komise o přijetí uvedené v odstavci 1 se projekty společného zájmu stanou nedílnou součástí příslušných regionálních investičních plánů podle článku 12 nařízení (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 a příslušných národních desetiletých plánů rozvoje sítě podle článku 22 směrnic 72/2009/ES a 73/2009/ES a podle potřeby i dalších relevantních národních plánů infrastruktury. Těmto projektům je udělena nejvyšší možná priorita v rámci každého z těchto plánů.

Článek 4

Kritéria pro projekty společného zájmu

1. Projekty společného zájmu splňují tato obecná kritéria:
 - (a) projekt je nezbytný pro zavedení prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury stanovených v příloze I a dále
 - (b) projekt vykazuje ekonomickou, sociální a environmentální životaschopnost a dále
 - (c) projekt se týká alespoň dvou členských států, a to buď tak, že přímo překračuje hranice jednoho nebo více členských států, nebo tak, že se nachází na území jednoho členského státu a má výrazný přeshraniční dopad, jak je stanoveno v příloze IV bodě 1.
2. Kromě toho se na projekty společného zájmu spadající do zvláštních kategorií energetické infrastruktury vztahují tato zvláštní kritéria:
 - (a) u projektů přenosu a skladování elektřiny spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) projekt významně přispívá alespoň k jednomu z těchto zvláštních kritérií:
 - integrace trhu, hospodářská soutěž a pružnost systému,
 - udržitelnost, mj. prostřednictvím přenosu energie z obnovitelných zdrojů do hlavních míst spotřeby a úložišť,
 - interoperabilita a bezpečný provoz systému;

- (b) u projektů v oblasti plynu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodě 2 projekt významně přispívá alespoň k jednomu z těchto zvláštních kritérií:
- integrace trhu, interoperabilita a pružnost systému,
 - bezpečnost dodávek energie, mj. prostřednictvím diverzifikace zdrojů dodávek, partnerů a tras,
 - hospodářská soutěž, mj. prostřednictvím diverzifikace zdrojů dodávek, partnerů a tras,
 - udržitelnost;
- (c) pokud jde o projekty inteligentních elektrických sítí spadající do kategorie stanovené v příloze II bodě 1 písm. e), projekt významně přispívá k těmto specifickým funkcím:
- integrace a zapojení uživatelů sítě s novými požadavky s ohledem na jejich nabídku elektřiny a poptávku po ní,
 - účinnost a interoperabilita přenosu a distribuce elektřiny v každodenním provozu sítě,
 - zabezpečení sítě, řízení systému a kvalita dodávek,
 - optimální plánování budoucích nákladově efektivních investic do sítí,
 - fungování trhu a služby zákazníkům,
 - zapojení uživatelů do řízení jejich spotřeby energie;
- (d) pokud jde o projekty přepravy ropy spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 3, projekt významně přispívá k těmto třem zvláštním kritériím:
- zabezpečení dodávek energie snižující závislost na jednom zásobovacím zdroji nebo trase,
 - efektivní a udržitelné využívání zdrojů prostřednictvím snižování environmentálních rizik,
 - interoperabilita;
- (e) pokud jde o projekty přepravy oxidu uhličitého spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 4, projekt významně přispívá k těmto třem zvláštním kritériím:
- zamezení emisím oxidu uhličitého s nízkými náklady při zachování bezpečnosti dodávek energie,
 - zvýšení odolnosti a bezpečnosti přepravy oxidu uhličitého,

- efektivní využívání zdrojů na základě připojení více zdrojů a úložišť CO₂ přes společnou infrastrukturu a minimalizace environmentální zátěže a rizik.
3. Pokud jde o projekty spadající do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 až 3, jsou kritéria uvedená v tomto článku posuzována v souladu s ukazateli stanovenými v příloze IV bodech 2 až 5.
 4. Při seřazování projektů, které přispívají k naplnění téže priority, je nutno věnovat patřičnou pozornost naléhavosti každého navrhovaného projektu z hlediska plnění cílů energetické politiky, jimiž je integrace trhu a hospodářská soutěž, dále udržitelnosti a bezpečnosti dodávek energie, počtu členských států, kterých se každý projekt dotkne, a jejich komplementaritě s ohledem na ostatní navrhované projekty. U projektů, které spadají do kategorie stanovené v příloze II bodě 1 písm. e), je třeba věnovat náležitou pozornost také počtu uživatelů, jež projekt ovlivní, roční spotřebě energie a podílu energie z jiných než nastavitelných zdrojů v oblasti pokryté těmito uživateli.

Článek 5 **Provádění a sledování**

1. Předkladatelé projektů uskutečňují projekty společného zájmu podle prováděcího plánu včetně časového harmonogramu pro studie udržitelnosti, přípravné studie, schválení regulačními orgány, výstavbu a uvedení do provozu a harmonogramu udělení povolení uvedeného v čl. 11 odst. 3. Provozovatelé přepravních nebo přenosových soustav, distribučních soustav či jiní provozovatelé provozují projekty společného zájmu ve své oblasti.
2. Agentura a skupiny sledují pokrok dosažený při uskutečňování projektů společného zájmu. Skupiny si mohou vyžádat další informace poskytované v souladu s odstavci 3, 4 a 5, ověřovat si poskytnuté informace na místě a svolávat jednání s příslušnými stranami. Skupiny mohou také požádat agenturu o přijetí opatření, která by usnadnila uskutečňování projektů společného zájmu.
3. Do 31. března každého roku následujícího po roce výběru projektu jako projektu společného zájmu podle článku 4 předloží předkladatelé projektů výroční zprávu, a to u projektů spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 a 2 agentuře a u projektů spadajících do kategorií uvedených v příloze II bodech 3 a 4 příslušné skupině. Tato zpráva podrobně pojedná o:
 - (a) pokroku dosaženém v oblasti rozvoje a výstavby projektu a jeho uvedení do provozu, zejména s ohledem na postupy při udělování povolení a konzultacích;
 - (b) případných zpožděních oproti prováděcímu plánu a dalších obtížích.
4. Do tří měsíců od obdržení výroční zprávy předloží agentura skupinám souhrnnou zprávu o projektech společného zájmu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 a 2, ve které zhodnotí dosažený pokrok a navrhne opatření vedoucí k nápravě případných zpoždění a obtíží. Toto hodnocení v souladu s ustanoveními čl. 6 odst. 8 a 9 nařízení (ES) č. 713/2009 rovněž zahrnuje důsledné uplatňování

celounijních plánů rozvoje sítě s ohledem na prioritní koridory a oblasti energetické infrastruktury stanovené v příloze I.

5. Dotčené příslušné orgány uvedené v článku 9 každoročně na zasedání následujícím po obdržení výročních zpráv uvedených v odstavci 3 předloží příslušné skupině zprávu o stavu a případném zpoždění provádění projektů společného zájmu nacházejících se na jejich území.
6. Pokud se uvedení projektu společného zájmu do provozu bez dostatečného zdůvodnění opozdí o více než dva roky oproti prováděcímu plánu, pak:
 - (a) předkladatel tohoto projektu přijme investice jednoho nebo několika dalších provozovatelů či investorů s cílem daný projekt provést. Provozovatel soustavy, v jehož oblasti se investice nachází, poskytne provozovatelům nebo investorům uskutečňujícím investici veškeré informace nutné pro uskutečnění investice, připojí nová aktiva k přepravní či přenosové síti a obecně vyvine co největší úsilí na podporu uskutečnění investice a bezpečného, spolehlivého a účinného provozu a údržby projektu společného zájmu;
 - (b) Komise může vyhlásit výzvu k předkládání návrhů na výstavbu projektu podle dohodnuté časové osy otevřenou pro všechny předkladatele projektů.
7. Projekt společného zájmu může být odstraněn z celounijního seznamu projektů společného zájmu v souladu s postupem stanoveným v čl. 3 odst. 1 druhé větě, pokud:
 - (a) analýza nákladů a přínosů energetického systému v celé šíři předložená evropskými sítěmi provozovatelů přenosových a přepravních soustav v souladu s přílohou III bodem 6 nepřinese z hlediska projektu pozitivní výsledek;
 - (b) projekt již není zahrnut do desetiletého plánu rozvoje sítě;
 - (c) zařazení na seznam uvedený v čl. 3 odst. 1 bylo založeno na nesprávných informacích, které byly rozhodujícím faktorem pro rozhodnutí;
 - (d) projekt nevyhovuje stávajícím unijním právním předpisům.

Projekty, které jsou vyloučeny z celounijního seznamu, ztrácejí veškerá práva a povinnosti vyplývající z tohoto nařízení pro projekty společného zájmu. Tímto článkem není dotčeno jakékoli financování Unie uhrazené v rámci daného projektu před rozhodnutím o jeho vyloučení.

Článek 6 *Evropští koordinátoři*

1. Když při realizaci projektu společného zájmu nastanou závažné obtíže, může Komise jmenovat evropského koordinátora na dobu až jednoho roku; toto období lze dvakrát prodloužit.
2. Evropský koordinátor plní tyto úkoly:

- (a) podporuje projekt(y), pro které byl jmenován evropským koordinátorem, a přeshraniční dialog mezi předkladateli projektů a všemi dotčenými zúčastněnými stranami;
 - (b) pomáhá všem stranám podle potřeby při konzultacích s dotčenými zúčastněnými stranami a při získávání nezbytných povolení pro projekt(y);
 - (c) zajistí odpovídající podporu a strategické řízení ze strany dotčených členských států při přípravě a provádění projektu (projektů);
 - (d) předkládá každoročně Komisi zprávu o pokroku projektu (projektů) a o jakýchkoli obtížích a překážkách, které by mohly významně oddálit datum uvedení projektu (projektů) do provozu. Komise tuto zprávu předá dotčeným skupinám a Evropskému parlamentu.
3. Evropský koordinátor je vybírán na základě svých zkušeností se specifickými úkoly, které mu budou v rámci daného projektu (projektů) přiděleny.
 4. Rozhodnutí o jmenování evropského koordinátora stanoví podmínky s podrobným vymezením doby trvání mandátu, specifických úkolů a termínů a příslušné metodiky, kterou je třeba dodržovat. Úsilí vynaložené na koordinaci je přiměřené složitosti projektu (projektů) a odhadovaným nákladům na projekt(y).
 5. Dotyčné členské státy spolupracují s evropským koordinátorem a poskytují mu informace potřebné pro plnění úkolů uvedených v odstavcích 2 a 4.

KAPITOLA III – Udělování povolení a účast veřejnosti

Článek 7 Režim společného zájmu

1. Za účelem urychlení postupů při udělování povolení a zvýšení účasti veřejnosti se ustanovení této kapitoly použijí na všechny projekty společného zájmu.

Článek 8 „Prioritní status“ projektů společného zájmu

1. Projektům společného zájmu je přiděleno postavení nejvyššího možného národního významu a při postupech při udělování povolení je s nimi jako s takovými nakládáno, a to v takovém případě a do takové míry, do níž je toto nakládání určeno vnitrostátními právními předpisy platnými pro příslušný typ energetické infrastruktury.
2. Přijetí celounijního seznamu projektů společného zájmu určuje veřejný zájem a nezbytnost těchto projektů v rámci dotčených členských států a všechny zúčastněné strany je jako takové uznávají.

3. Za účelem zajištění účinného administrativního zpracování spisů týkajících se projektů společného zájmu zajistí předkladatelé projektů a všechny dotčené orgány maximální preferenční zacházení s těmito spisy s ohledem na přidělené prostředky.
4. S cílem dodržet časové lhůty stanovené v článku 11 a snížit administrativní zátěž v souvislosti s uskutečněním projektů společného zájmu členské státy do devíti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost přijmou opatření vedoucí k racionalizaci postupů posuzování vlivů na životní prostředí. Těmito opatřeními nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z unijních právních předpisů.

Do tří měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost vydá Komise pokyny na podporu členských států při vymezování adekvátních opatření a na zajištění soudržného uplatňování postupů posuzování vlivů na životní prostředí vyžadovaných pro projekty společného zájmu podle právních předpisů EU.

5. V souvislosti s důsledky pro životní prostředí, kterými se zabývá čl. 6 odst. 4 směrnice 92/43/ES a čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60/ES, jsou projekty společného zájmu považovány za projekty ve veřejném zájmu a lze je považovat za projekty v „převažujícím veřejném zájmu“ za předpokladu, že jsou splněny všechny podmínky uvedené v těchto směrniciích.

Pokud by bylo v souladu se směrnicí 92/43/ES požadováno stanovisko Komise, Komise a příslušný orgán podle článku 9 zajistí, aby rozhodnutí týkající se „převažujícího veřejného zájmu“ projektu bylo přijato v časové lhůtě podle článku 11 odst. 1.

Článek 9

Organizace procesu udělování povolení

1. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost určí každý členský stát jeden vnitrostátní příslušný orgán, který odpovídá za usnadňování a koordinaci procesu udělování povolení pro projekty společného zájmu a za provádění příslušných úkolů procesu udělování povolení ve smyslu této kapitoly.
2. Aniž jsou dotčeny příslušné požadavky podle unijních a mezinárodních právních předpisů, příslušný orgán vydá komplexní rozhodnutí ve lhůtě uvedené v článku 11 odst. 1 podle jednoho z těchto systémů:
 - (a) integrovaný systém: komplexní rozhodnutí, které vydal příslušný orgán, je jediným právně závazným rozhodnutím vyplývajícím ze zákonného postupu udělování povolení. Jsou-li projektem dotčeny další orgány, mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy vyjádřit svůj názor ve formě vstupu do daného řízení a příslušný orgán ho vezme v úvahu;
 - (b) koordinovaný systém: komplexní rozhodnutí může zahrnovat více jednotlivých právně závazných rozhodnutí vydaných příslušným orgánem a jinými dotčenými orgány. Příslušný orgán stanoví případ od případu přiměřenou lhůtu, během níž musí být jednotlivá rozhodnutí vydána. Příslušný orgán může přijmout jednotlivé rozhodnutí v zastoupení jiného dotčeného vnitrostátního orgánu, pokud tento orgán nevydá toto rozhodnutí ve stanovené lhůtě a pokud není toto zpoždění dostatečně odůvodněno. Příslušný orgán může jednotlivé

rozhodnutí jiného vnitrostátního orgánu změnit, domnívá-li se, že rozhodnutí není dostatečně podloženo základními podklady předloženými dotčeným orgánem. Příslušný orgán zajistí dodržování příslušných požadavků podle mezinárodních a unijních právních předpisů a musí své rozhodnutí řádně odůvodnit.

3. Pokud projekt společného zájmu vyžaduje, aby bylo rozhodnutí přijato ve dvou nebo více členských státech, přijmou relevantní příslušné orgány veškerá nezbytná opatření umožňující jejich vzájemnou účinnou a efektivní spolupráci a koordinaci včetně souladu s úmluvou z Espoo a s ustanoveními uvedenými v čl. 11 odst. 3. Členské státy usilují o zajištění společných postupů, zejména pokud jde o posouzení dopadů na životní prostředí.
4. Členské státy se snaží zajistit, aby odvolání napadající hmotněprávní nebo procesní zákonnost komplexního rozhodnutí byla řešena co nejefektivnějším možným způsobem.

Článek 10

Průhlednost a účast veřejnosti

1. Pro zvýšení transparentnosti pro všechny dotčené zúčastněné strany je příslušný orgán povinen do devíti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost zveřejnit příručku postupů upravujících proces udělování povolení, který se vztahuje na projekty společného zájmu. Tato příručka je podle potřeby aktualizována a zpřístupněna veřejnosti. Příručka obsahuje alespoň informace specifikované v příloze VI bodě 1.
2. Aniž jsou dotčeny jakékoli požadavky podle Aarhuské úmluvy, úmluvy z Espoo a příslušných unijních právních předpisů, dodržují všechny strany, které se podílejí na procesu udělování povolení, zásady pro účast veřejnosti stanovené v příloze VI bodě 2.
3. Předkladatel projektu do tří měsíců od zahájení procesu udělování povolení podle článku 11 odst. 1 písm. a) vypracuje a předloží příslušnému orgánu koncepci účasti veřejnosti. Příslušný orgán požaduje úpravy, nebo koncepci účasti veřejnosti schválí do jednoho měsíce. Koncepce obsahuje alespoň informace specifikované v příloze VI bodě 3.
4. Předkladatel projektu, případně příslušný orgán, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, uskuteční před podáním dokumentace žádosti příslušnému orgánu podle článku 11 odst. 1 písm. a) alespoň jednu veřejnou konzultaci. Veřejná konzultace informuje zúčastněné strany uvedené v příloze VI bodě 2 písm. a) o daném projektu v rané fázi a určí nejvhodnější umístění nebo dráhu a příslušné otázky, které bude třeba v dokumentaci žádosti řešit. Minimální předepsané postupy této veřejné konzultace jsou specifikovány v příloze VI bodě 4. Předkladatel projektu vypracuje před podáním dokumentace žádosti zprávu shrnující výsledky činností souvisejících s účastí veřejnosti a předloží ji společně s dokumentací žádosti příslušnému orgánu, který tyto výsledky při komplexním rozhodování řádně zohlední.

5. U projektů přesahujících hranice dvou nebo více členských států se veřejné konzultace podle odstavce 4 v každém z dotčených členských států uskuteční nejpozději dva měsíce od data zahájení první veřejné konzultace v jednom z těchto členských států.
6. U projektů s pravděpodobnými významnými nepříznivými přeshraničními dopady v jednom nebo více sousedících členských státech, kde je použitelný článek 7 směrnice 85/337/EHS a úmluva z Espoo, jsou příslušné informace poskytnuty příslušnému orgánu sousedícího členského státu (sousedících členských států). Příslušný orgán sousedícího členského státu (sousedících členských států) uvede, zda si přeje podílet se na příslušných postupech veřejné konzultace.
7. Předkladatel projektu nebo příslušný orgán, pokud to stanoví vnitrostátní právní předpisy, vytvoří a pravidelně aktualizuje internetové stránky projektu s cílem zveřejňovat relevantní informace o projektu; na tyto stránky odkazují internetové stránky Komise a vyhovují požadavkům specifikovaným v příloze VI bodě 5. Obchodně citlivé informace jsou považovány za důvěrné.

Předkladatelé projektů navíc příslušné informace zveřejní prostřednictvím dalších vhodných informačních prostředků, k nimž má veřejnost volný přístup.

Článek 11

Délka a realizace procesu udělování povolení

1. Proces udělování povolení se skládá ze dvou fází a jeho délka nepřesáhne dobu tři let:
 - (a) Postup před podáním žádosti, který zahrnuje období mezi zahájením procesu udělování povolení a přijetím předložené dokumentace žádosti příslušným orgánem, nepřekročí dva roky.

Pro účely stanovení začátku procesu udělování povolení zašle předkladatel (předkladatelé) projektu příslušnému orgánu dotčeného členského státu (členských států) písemné oznámení o projektu, které obsahuje dostatečně podrobný popis projektu. Nejpozději do dvou týdnů od přijetí tohoto oznámení je příslušný orgán povinen toto oznámení písemně uznat, nebo domnívá-li se, že projekt není pro zahájení procesu udělování povolení dostatečně zralý, zamítnout. V případě zamítnutí příslušný orgán své rozhodnutí odůvodní. Datum podpisu potvrzení o přijetí tohoto oznámení příslušným orgánem slouží jako zahájení procesu udělování povolení. Pokud se jedná o dva nebo více členských států, slouží jako datum zahájení procesu udělování povolení datum potvrzení o přijetí tohoto oznámení vydaného posledním dotčeným příslušným orgánem.
 - (b) Zákonný postup udělování povolení, který zahrnuje dobu uplynulou mezi přijetím podané dokumentace žádosti a vydáním komplexního rozhodnutí příslušného orgánu, nepřekročí jeden rok. Pokud to členské státy budou považovat za vhodné, mohou stanovit kratší časový limit.
2. Do jednoho měsíce od zahájení procesu udělování povolení podle odst. 1 písm. a) je příslušný orgán povinen v úzké spolupráci s ostatními dotčenými orgány určit rozsah

materiálů a úroveň podrobnosti informací, které má předkladatel projektu předložit v rámci dokumentace žádosti o komplexní rozhodnutí. Jako podklad pro toto určení slouží kontrolní seznam uvedený v příloze VI bodě 1 písm. e). Za tímto účelem proběhne alespoň jedno setkání mezi příslušným orgánem a předkladatelem projektu, a pokud to bude příslušný orgán považovat za vhodné, i mezi dalšími dotčenými orgány a zúčastněnými stranami. Podrobný přehled žádosti, který zahrnuje výsledky tohoto jednání, je předán předkladateli projektu a zveřejněn nejpozději jeden měsíc po takovéto schůzce.

3. Do tří měsíců od zahájení procesu udělování povolení podle odst. 1 písm. a) vypracuje příslušný orgán v úzké spolupráci s předkladatelem projektu a s dalšími dotčenými orgány a s ohledem na výsledky činností provedených podle odstavce 2 podrobný harmonogram procesu udělování povolení, který uvede nejméně:
 - (a) rozhodnutí a stanoviska, která je nutno získat;
 - (b) pravděpodobně dotčené orgány, zúčastněné strany a veřejnost;
 - (c) jednotlivé etapy tohoto postupu a jejich trvání;
 - (d) hlavní cíle, jichž má být dosaženo, a příslušné termíny z hlediska komplexního rozhodnutí, které má být přijato;
 - (e) zdroje plánované orgány a případně další potřebné zdroje.

U projektů, které překročí hranice mezi dvěma nebo více členskými státy, příslušné orgány dotčených členských států sladí své harmonogramy a vypracují společný rozpis.

4. Předkladatel projektu zajistí úplnost a adekvátní kvalitu dokumentace žádosti a v rámci postupu před podáním žádosti co nejdříve požádá o stanovisko k této dokumentaci příslušný orgán. Předkladatel projektu spolupracuje s příslušným orgánem na dodržení lhůt a podrobného harmonogramu vymezeného v odstavci 3.
5. Příslušný orgán je do jednoho měsíce od obdržení dokumentace žádosti povinen vyžádat si od předkladatele projektu v případě potřeby doplnění chybějících informací, které se mohou týkat pouze otázek uvedených v podrobném návrhu žádosti. Příslušný orgán písemně potvrdí přijetí žádosti do jednoho měsíce od obdržení úplné dokumentace žádosti. Později může příslušný orgán požádat o doplňující informace pouze tehdy, je-li taková žádost odůvodněna novými okolnostmi a pokud ji řádně objasní.
6. V případě uplynutí lhůty pro komplexní rozhodnutí je příslušný orgán povinen předložit příslušné skupině opatření, která byla či mají být přijata s cílem proces udělování povolení co nejdříve dokončit. Skupina může požádat příslušný orgán, aby jí pravidelně podával zprávy o pokroku dosaženém v tomto směru.
7. Časovými lhůtami ve výše uvedených ustanoveních nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z mezinárodních a unijních právních předpisů.

KAPITOLA IV – Regulace

Článek 12

Analýza nákladů a přínosů energetického systému v celé šíři

1. Do jednoho měsíce od vstupu tohoto nařízení v platnost předloží evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav agentuře a Komisi metodiku harmonizované analýzy nákladů a přínosů energetického systému v celé šíři, včetně modelování sítě a trhu, na úrovni EU u projektů společného zájmu, které spadají do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) a v příloze II bodě 2. Tato metodika je zpracována v souladu se zásadami stanovenými v příloze V.
2. Do tří měsíců ode dne obdržení této metodiky agentura po formální konzultaci s organizacemi zastupujícími všechny příslušné zúčastněné strany poskytne Komisi stanovisko týkající se této metodiky.
3. Komise vydá své stanovisko k této metodice do tří měsíců od obdržení stanoviska od agentury.
4. Do tří měsíců ode dne obdržení stanoviska Komise upraví evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav svou metodiku v souladu s tímto stanoviskem a předloží ji Komisi ke schválení.
5. Do dvou týdnů od schválení Komisí zveřejní evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav tuto metodiku na svých internetových stránkách. Na vyžádání jsou povinni poskytnout Komisi a agentuře příslušné soubory vstupních dat uvedené v příloze V bodě 1 a další příslušné údaje o síti, zatížení toku a trhu v dostatečně přesné podobě podle vnitrostátních právních předpisů a příslušných dohod o mlčenlivosti. Údaje jsou platné k datu žádosti. Komise a agentura zajistí zachování důvěrnosti obdržených údajů v řadách vlastních i v řadách osob, které pro ně na základě těchto údajů provádějí analýzy.
6. Tato metodika je pravidelně aktualizována a zdokonalována na základě postupu stanoveného v odstavcích 1 až 5. Agentura může po formální konzultaci s organizacemi zastupujícími všechny příslušné zúčastněné strany a s Komisí o tyto aktualizace a zdokonalení požádat na základě řádného odůvodnění a v řádné lhůtě.
7. Metodika se použije na analýzu nákladů a přínosů v rámci všech následujících desetiletých plánů rozvoje sítě pro elektřinu nebo plyn zpracovaných sítěmi ENTSO pro elektřinu či zemní plyn podle článku 8 nařízení (ES) 714/2009 a nařízení (ES) 715/2009.
8. Do 31. prosince 2016 předloží evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav společně s evropskou sítí provozovatelů plynárenských přepravních soustav Komisi a agentuře model společného trhu s elektřinou a plynem a společné elektrické a plynárenské sítě, který zahrnuje přenos i skladování elektřiny a plynu a řeší

prioritní koridory a oblasti stanovené v příloze I a zpracované v souladu se zásadami stanovenými v příloze V. Po schválení tohoto modelu Komisí v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4 je tento model zahrnut do metodiky.

Článek 13

Umožnění investic s přeshraničními dopady

1. Investiční náklady spojené s projektem společného zájmu spadajícím do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) a v příloze II bodě 2 ponese provozovatel (provozovatelé) přenosové soustavy členského státu (členských států), na něž bude mít projekt čistý pozitivní dopad, a uhradí je uživatelé sítě prostřednictvím sazeb za přístup k síti.

Ustanovení tohoto článku se nevztahují na projekty společného zájmu, které získaly výjimku podle článku 36 směrnice 2009/73/ES nebo článku 17 nařízení (ES) 714/2009.

2. Vnitrostátní regulační orgány při stanovování nebo schvalování sazeb v souladu s čl. 37 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/72/ES a čl. 41 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/73/ES zohlední skutečné náklady vynaložené provozovatelem přenosové soustavy či jiným předkladatelem projektu v důsledku investic a přeshraničního přidělení odpovídajících nákladů uvedených v odstavci 3, pokud tyto náklady odpovídají nákladům efektivního a strukturálně srovnatelného provozovatele.
3. Aniž jsou dotčeny investice do projektů společného zájmu na základě vzájemné dohody mezi dotčenými provozovateli přenosových soustav, vnitrostátní regulační orgány společně schválí investice a rozhodnou o přeshraničním přidělování odpovídajících nákladů na projekty společného zájmu nebo jejich balíčky i o začlenění investičních nákladů do sazeb za přenos a přepravu.
4. Předkladatel(é) projektů společného zájmu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) a v příloze II bodě 2 všechny dotčené vnitrostátní regulační orgány pravidelně průběžně informují o průběhu projektu a o nákladech a dopadech, které jsou s ním spojeny. Jakmile projekt společného zájmu vybraný na základě článku 3 a spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) a v příloze II bodě 2 dosáhne dostatečné zralosti, předloží předkladatel projektu příslušným vnitrostátním regulačním orgánům žádost o investici do projektu včetně přeshraničního přidělení nákladů společně s:
 - (a) analýzou nákladů a přínosů na základě metodiky vypracované v souladu s článkem 12 a
 - (b) obchodním plánem hodnotícím finanční životaschopnost projektu včetně zvoleného řešení financování a u projektů společného zájmu, které spadají do kategorie uvedené v příloze I bodě 2, výsledky tržních testů.

Pokud projekt předkládá více provozovatelů nebo investorů, předloží své žádosti společně.

U projektů uvedených na prvním celounijním seznamu projektů společného zájmu předkladatelé projektů předloží žádosti do 30. září 2013.

Při převzetí každé žádosti o investice vnitrostátní regulační orgány neprodleně předloží její kopii agentuře pro informaci.

Vnitrostátní regulační orgány a agentura zachovávají důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

5. Do šesti měsíců od data obdržení poslední žádosti posledním dotčeným vnitrostátním regulačním orgánem přijmou vnitrostátní regulační orgány po konzultaci s dotčeným předkladatelem (předkladateli) projektů společné rozhodnutí o přidělení investičních nákladů, které ponese každý provozovatel soustavy v rámci uvedeného projektu, i o jejich začlenění do síťových sazeb. Vnitrostátní regulační orgány mohou rozhodnout, že přidělí pouze část nákladů, nebo rozdělí náklady v rámci balíčku několika projektů společného zájmu.

Při rozhodování o přeshraničním rozdělení nákladů jsou zohledněny hospodářské, sociální a environmentální náklady a přínosy projektu (projektů) v dotčených členských státech a potenciální potřeba finanční podpory.

Vnitrostátní regulační orgány agentuře neprodleně oznámí rozhodnutí společně se všemi důležitými informacemi, které se k němu vztahují. Tyto informace zahrnují zejména podrobné důvody, na jejichž základě byly náklady rozděleny mezi členské státy, například:

- (a) vyhodnocení zjištěných dopadů, včetně dopadů týkajících se síťových sazeb, na každý dotčený členský stát;
- (b) hodnocení obchodního plánu uvedeného v odst. 4 písm. b);
- (c) pozitivní regionální nebo celounijní externality, které by projekt přinesl;
- (d) výsledek konzultací s dotčeným předkladatelem (předkladateli) projektů.

Rozhodnutí o přidělení se zveřejní.

6. V případě, že příslušné vnitrostátní regulační orgány nedosáhnou dohody o dané žádosti o investice do šesti měsíců ode dne, kdy žádost obdržel poslední dotčený vnitrostátní regulační orgán, uvědomí o tom neprodleně agenturu.

V takovém případě nebo na základě společné žádosti dotčených vnitrostátních regulačních orgánů přijme agentura do tří měsíců ode dne, kdy jí byla záležitost předložena, rozhodnutí o žádosti o investice včetně přeshraničního rozdělení nákladů uvedeného v odstavci 4, jakož i o způsobu, kterým se náklady na investice promítnou do sazeb.

Agentura před přijetím tohoto rozhodnutí konzultuje s příslušnými vnitrostátními regulačními orgány a předkladateli projektů. Tříměsíční lhůta uvedená v druhém pododstavci může být v případě, že si agentura vyžádá doplňující informace, prodloužena o další dva měsíce. Tato dodatečná lhůta začíná běžet prvním dnem po obdržení úplných informací.

Rozhodnutí o přidělení se zveřejní.

7. Kopie všech rozhodnutí předloží agentura neprodleně Komisi společně se všemi důležitými informacemi týkajícími se jednotlivých rozhodnutí. Tyto informace mohou být předloženy v souhrnné podobě. Komise zachovává důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.
8. Toto rozdělení nákladů neovlivní právo provozovatelů přenosových soustav žádat o poplatky za přístup k sítím a právo vnitrostátních regulačních orgánů tyto poplatky schvalovat v souladu s článkem 32 směrnice 2009/72/ES a směrnice 2009/73/ES, článkem 14 nařízení (ES) č. 714/2009 a článkem 13 nařízení (ES) č. 715/2009.

Článek 14 ***Pobídky***

1. Pokud předkladateli projektu vzniknou vyšší rizika z hlediska rozvoje, výstavby, provozu či údržby projektu společného zájmu, který spadá do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 a 2, s výjimkou projektů skladování elektřiny z vodních elektráren, v porovnání s obvyklými riziky srovnatelného infrastrukturního projektu a pokud tato rizika nejsou zahrnuta do výjimky podle článku 36 směrnice 2009/73/ES nebo článku 17 nařízení (ES) č. 714/2009, zajistí vnitrostátní regulační orgány poskytnutí příslušných pobídek uvedenému projektu za současného uplatnění čl. 37 odst. 8 směrnice 2009/72/ES, čl. 41 odst. 8 směrnice 2009/73/ES, článku 14 nařízení (ES) č. 714/2009 a článku 13 nařízení (ES) č. 715/2009.
2. Rozhodování vnitrostátních regulačních orgánů udělovat takové pobídky zohledňuje výsledky analýzy nákladů a přínosů na základě metodiky vypracované v souladu s článkem 12 a zejména pozitivní regionální nebo celounijní externality, které projekt přináší. Vnitrostátní regulační orgány dále analyzují konkrétní rizika vzniklá předkladateli (předkladatelům) projektů, opatření přijatá ke zmírnění rizik a zdůvodnění tohoto rizikového profilu s ohledem na čistý pozitivní dopad projektu ve srovnání s alternativním řešením představujícím nižší riziko. Způsobitá rizika zahrnují zejména rizika spojená s novými přenosovými a přepravními technologiemi, jak na souši, tak na moři, rizika spojená s nedostatečným krytím nákladů a rozvojová rizika.
3. Pobídka udělená rozhodnutím zohlední specifickou povahu vzniklého rizika a zahrnuje:
 - (a) předpisy upravující preventivní investice nebo
 - (b) pravidla uznávání účelně vynaložených nákladů před uvedením projektu do provozu nebo
 - (c) pravidla zajištění další návratnosti kapitálu investovaného v rámci daného projektu nebo
 - (d) jakákoli jiná opatření, která budou považována za nutná a vhodná.
4. Do 31. prosince 2013 vydá agentura pokyny v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 713/2009:

- (a) ohledně pobídek uvedených v odstavci 1 na základě porovnání s osvědčenými postupy vnitrostátních regulačních orgánů;
 - (b) ohledně společné metodiky hodnocení vzniklých vyšších rizik investic do projektů přenosu elektřiny a přepravy plynu.
5. Do 31. července 2013 zveřejní jednotlivé vnitrostátní regulační orgány svou metodiku a kritéria, která užívají při hodnocení investic do projektů přenosu elektřiny a přepravy plynu a vyšších rizik uvedených projektů.
6. Komise může vydat pokyny týkající se pobídek stanovených v tomto článku v souladu s čl. 18 odst. 1 až 3 nařízení (ES) č. 714/2009 a čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 715/2009.

KAPITOLA V – Financování

Článek 15

Způsobilost projektů k finanční pomoci Unie

1. Projekty společného zájmu spadající do kategorií stanovených v příloze II bodech 1, 2 a 4, jsou způsobilé pro finanční podporu Unie ve formě grantů na studie a finančních nástrojů v souladu s ustanoveními [nařízení Evropského parlamentu a Rady o vytvoření nástroje pro propojení Evropy].
2. Projekty společného zájmu spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) a v příloze II bodě 2, kromě projektů skladování elektřiny z vodních elektráren, jsou také způsobilé pro finanční podporu Unie ve formě grantů na práce v souladu s ustanoveními [nařízení Evropského parlamentu a Rady o nástroji pro propojení Evropy], pokud jsou prováděny v souladu s postupem uvedeným v čl. 5 odst. 6 písm. b) nebo pokud splňují následující kritéria:
- (a) analýza nákladů a přínosů konkrétního projektu podle článku 5 odst. 4 písm. a) poskytuje důkaz o existenci významných pozitivních externalit, jako je zabezpečení dodávek, solidarita nebo inovace; a
 - (b) projekt není obchodně životaschopný podle obchodního plánu a dalších provedených hodnocení, zejména těch, která provedli potenciální investoři nebo věřitelé. Při posuzování obchodní životaschopnosti projektu je zohledněno rozhodnutí o pobídkách a jeho odůvodnění uvedené v čl. 14 odst. 3 a
 - (c) projekt získal rozhodnutí o přeshraničním rozdělení nákladů na základě článku 13, případně stanovisko příslušných vnitrostátních regulačních orgánů a agentury ohledně komerční životaschopnosti projektu v případě projektů, kterým byla udělena výjimka podle článku 36 směrnice 2009/73/ES nebo podle článku 17 nařízení (ES) č. 714/2009.

3. Projekty společného zájmu spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. e) a v příloze II bodě 4 jsou také způsobilé pro finanční podporu Unie ve formě grantů na práce v souladu s ustanoveními [nařízení Evropského parlamentu a Rady o nástroji pro propojení Evropy], mohou-li dotčení předkladatelé projektů jednoznačně prokázat významné pozitivní externality, které projekty přinesou, a jejich nedostatečnou obchodní životaschopnost.

KAPITOLA VI – Závěrečná ustanovení

Článek 16

Předkládání zpráv a hodnocení

Nejpozději v roce 2017 zveřejní Komise zprávu o provádění projektů společného zájmu. Tato zpráva obsahuje hodnocení:

- (a) pokroku dosaženého v oblasti rozvoje a výstavby projektů společného zájmu vybraných podle článku 3 a jejich uvádění do provozu, případně zpoždění v provádění a dalších obtížích;
- (b) finančních prostředků, které Unie vyčlení a uhradí na projekty společného zájmu v souladu s ustanoveními [nařízení Evropského parlamentu a Rady o nástroji pro propojení Evropy] v porovnání s celkovou hodnotou financovaných projektů společného zájmu;
- (c) v případě odvětví elektřiny a plynu vývoje úrovně propojení mezi členskými státy, odpovídajícího vývoje cen energií a počtu případů výpadků síťové soustavy, jejich příčin a souvisejících ekonomických nákladů;
- (d) v případě udělování povolení a účasti veřejnosti:
 - celkové průměrné a maximální doby trvání povolovacích postupů u projektů společného zájmu včetně doby trvání jednotlivých kroků v rámci povolovacího postupu v porovnání s načasováním stanoveným v rámci původních milníků uvedených v čl. 11 odst. 3;
 - míry nesouhlasu s projekty společného zájmu (zejména počet písemných námitek vznesených v průběhu procesu veřejných konzultací, počet napadení soudní cestou);
- (e) v případě regulace:
 - počtu projektů společného zájmu, u kterých bylo vydáno rozhodnutí o přeshraničním rozdělení nákladů na základě článku 13;
 - počtu a typu projektů společného zájmu, které obdržely zvláštní pobídky podle článku 14;

Článek 17
Informace a publicita

Komise stanoví platformu transparentnosti infrastruktury, která bude snadno přístupná široké veřejnosti. Platforma obsahuje následující informace:

- (a) obecné, pravidelně aktualizované informace o každém projektu společného zájmu včetně informací zeměpisných;
- (b) prováděcí plán každého projektu společného zájmu;
- (c) hlavní výsledky analýzy nákladů a přínosů dotčených projektů společného zájmu na základě metodiky vypracované v souladu s článkem 12 s výjimkou jakýchkoli obchodně citlivých informací.

Článek 18
Přechodná ustanovení

Tímto nařízením není dotčeno udělování, pokračování nebo změna finanční podpory poskytnuté Komisí na základě výzev k předkládání návrhů zveřejněných podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 680/2007³¹ projektům uvedeným v přílohách I a III rozhodnutí 1364/2006/ES nebo s ohledem na cíle založené na příslušných kategoriích výdajů pro TEN-E, které jsou stanoveny v nařízení Rady (ES) č. 1083/2006³².

Článek 19
Zrušení

Od 1. ledna 2014 se zrušuje rozhodnutí 1364/2006/ES. Dle tohoto nařízení nevznikají žádná práva ve vztahu k projektům uvedeným v přílohách I a III rozhodnutí 1364/2006/ES.

Článek 20
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2013.

³¹ Úř. věst. L 162, 22.6.2007, s. 1.

³² Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA I

PRIORITNÍ KORIDORY A OBLASTI ENERGETICKÉ INFRASTRUKTURY

Toto nařízení se vztahuje na tyto prioritní koridory a oblasti transevropské energetické infrastruktury:

1. PRIORITNÍ KORIDORY PRO PŘENOS ELEKTŘINY

- (1) *Mořská síť v oblasti Severního moře (dále jen „NSOG“)*: integrovaná soustava pro výrobu elektřiny na otevřeném moři v oblasti Severního moře, Irského moře, kanálu La Manche, Baltského moře a sousedních vod za účelem přenosu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie na moři do míst spotřeby a úložišť a zvyšování přeshraniční výměny elektrické energie.

Dotčené členské státy: Belgie, Dánsko, Francie, Německo, Irsko, Lucembursko, Nizozemsko, Švédsko, Spojené království;

- (2) *Severojižní propojení elektrických sítí v západní Evropě*: propojení mezi členskými státy v regionu a se třetími zeměmi Středomoří, a to zejména za účelem integrace elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.

Dotčené členské státy: Belgie, Francie, Německo, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Malta, Portugalsko, Španělsko, Spojené království;

- (3) *Severojižní propojení elektrických sítí ve střední, východní a jihovýchodní Evropě*: propojení a vnitřní linky v severojižním a východozápadním směru s cílem dotvořit vnitřní trh a integrovat tvorbu energie z obnovitelných zdrojů.

Dotčené členské státy: Rakousko, Bulharsko, Česká republika, Kypr, Německo, Řecko, Maďarsko, Itálie, Polsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko;

- (4) *Plán propojení pobaltského trhu s elektrickou energií (dále jen „BEMIP elektřina“)*: propojení mezi členskými státy v oblasti Baltského moře a posílení vnitřních infrastruktur distribuční soustavy s cílem ukončit izolaci pobaltských států a podpořit integraci trhu v tomto regionu;

Dotčené členské státy: Dánsko, Estonsko, Finsko, Německo, Lotyšsko, Litva, Polsko, Švédsko.

2. PRIORITNÍ KORIDORY PRO PŘEPRAVU PLYNU

- (5) *Severojižní propojení plynárenských sítí v západní Evropě*: propojovací kapacity pro severojižní toky plynu v západní Evropě s cílem dále diverzifikovat trasy dodávek a zvýšit krátkodobou dosažitelnost plynu.

Dotčené členské státy: Belgie, Francie, Německo, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Malta, Portugalsko, Španělsko, Spojené království;

- (6) *Severojižní propojení plynárenských sítí ve střední, východní a jihovýchodní Evropě:* regionální plynárenské propojení oblasti Baltského moře, Jadranu, Egejského moře a Černého moře, s cílem zejména posílit diverzifikaci a bezpečnost dodávek zemního plynu.

Dotčené členské státy: Rakousko, Bulharsko, Česká republika, Kypr, Německo, Řecko, Maďarsko, Itálie, Polsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko;

- (7) *Jižní koridor pro přepravu plynu:* přeprava plynu od Kaspického moře, ze Střední Asie, Blízkého východu a východního Středomoří do Unie s cílem zvýšit diverzifikaci dodávek plynu.

Dotčené členské státy: Rakousko, Bulharsko, Česká republika, Kypr, Francie, Německo, Řecko, Maďarsko, Itálie, Polsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko;

- (8) *Plán propojení pobaltského trhu s energií ze zemního plynu (dále jen „BEMIP plyn“):* infrastruktura, jejímž cílem je ukončit izolaci tří pobaltských států a Finska a jejich závislost na jediném dodavateli a zvýšit diverzifikaci dodávek v oblasti Baltského moře.

Dotčené členské státy: Dánsko, Estonsko, Finsko, Německo, Lotyšsko, Litva, Polsko, Švédsko.

3. PRIORITY KORIDORY PRO PŘEPRUVU ROPY

- (9) *Propojení dodávek ropy ve střední a východní Evropě:* interoperabilita ropovodných sítí ve střední a východní Evropě s cílem zvýšit bezpečnost dodávek a snížit rizika pro životní prostředí.

Dotčené členské státy: Rakousko, Česká republika, Německo, Maďarsko, Polsko, Slovensko.

4. PRIORITY TEMATICKÉ OBLASTI

- (10) *Zavádění inteligentních sítí:* zavedení technologií inteligentních sítí v celé Unii s cílem efektivně začlenit chování a akce všech uživatelů připojených k elektrické síti, a to zejména výrobu velkého množství elektřiny z obnovitelných nebo distribuovaných zdrojů energie a reakci spotřebitelů z hlediska poptávky;

Dotčené členské státy: všechny;

- (11) *Elektrické dálnice:* první elektrické dálnice do roku 2020 s cílem vytvořit systém elektrických dálnic v celé Unii;

Dotčené členské státy: všechny;

- (12) *Přeshraniční síť pro přepravu oxidu uhličitého:* rozvoj přepravní infrastruktury oxidu uhličitého mezi členskými státy a sousedními třetími zeměmi s ohledem na rozvoj zachycování a ukládání oxidu uhličitého.

Dotčené členské státy: všechny.

PŘÍLOHA II

KATEGORIE ENERGETICKÉ INFRASTRUKTURY

Za účelem provádění priorit energetické infrastruktury uvedených v příloze I je nutno vytvořit následující kategorie energetické infrastruktury:

- (1) v oblasti elektrické energie:
 - (a) nadzemní přenosové vedení vysokého napětí, pokud je zkonstruováno pro napětí 220 kV nebo více, a podzemní a podmořské přenosové kabely, pokud byly zkonstruovány pro napětí 150 kV nebo více;
 - (b) zejména v případě elektrických dálnic jakékoli fyzické zařízení zkonstruované tak, aby umožňovalo přenos elektřiny vysokého a velmi vysokého napětí s cílem propojit velké množství zařízení na výrobu a skladování elektřiny nacházejících se v jednom nebo ve více členských státech nebo ve třetích zemích s velkou spotřebou elektřiny v jednom nebo více jiných členských státech;
 - (c) zařízení na skladování elektřiny pro trvalé nebo dočasné skladování elektřiny v nadzemní či podzemní infrastruktuře nebo v geologických úložištích za předpokladu, že jsou přímo připojena k přenosovému vedení vysokého napětí zkonstruovanému pro napětí 110 kV či více;
 - (d) veškeré vybavení nebo zařízení nezbytné pro bezpečný a efektivní provoz systémů uvedených pod písmeny a) až c) včetně ochranných, monitorovacích a kontrolních systémů na všech napěťových úrovních;
 - (e) veškeré vybavení nebo zařízení jak na přenosové, tak na distribuční úrovni středně vysokého napětí, jehož cílem je obousměrná digitální komunikace v reálném čase nebo téměř v reálném čase, interaktivní a inteligentní sledování a řízení výroby, přenosu, distribuce a spotřeby elektřiny v rámci elektrické sítě s cílem vyvinout síť, která efektivně začlení chování a akce všech uživatelů na ni napojených – výrobců, spotřebitelů a těch, kteří představují obě skupiny – k zajištění ekonomicky efektivní, udržitelné elektrické soustavy s malými ztrátami a vysokou úrovní jakosti a bezpečnosti dodávek a zabezpečení;
- (2) v oblasti plynu:
 - (a) přepravní plynovody pro přepravu zemního plynu a bioplynu, které jsou součástí sítě tvořené zejména vysokotlakými plynovody s výjimkou vysokotlakých plynovodů používaných pro přívod nebo místní distribuci zemního plynu;
 - (b) podzemní zásobníky napojené na výše uvedené vysokotlaké a velmi vysokotlaké plynovody;
 - (c) přijímací, skladovací a znovuzplynovací nebo dekompresní zařízení pro zkapalněný zemní plyn (LNG) či stlačený zemní plyn (CNG);

- (d) veškeré vybavení nebo zařízení nezbytné pro bezpečný, spolehlivý a efektivní provoz systému, případně zajištění obousměrné kapacity;
- (3) v oblasti ropy:
- (a) ropovody sloužící k přepravě ropy;
 - (b) čerpací stanice a skladovací prostory nutné pro provoz ropovodů;
 - (c) veškeré vybavení nebo zařízení nezbytné pro řádné, bezpečné a efektivní fungování daného systému včetně ochranných, monitorovacích a kontrolních systémů a zařízení umožňujících zpětný tok;
- (4) v oblasti oxidu uhličitého:
- (a) vyhrazené potrubí jiné než těžební plynovodní síť sloužící k přepravě antropogenního oxidu uhličitého z více než jednoho zdroje, např. průmyslová zařízení (včetně elektráren), která produkují oxid uhličitý na základě spalování nebo jiných chemických reakcí sloučenin obsahujících fosilní či nefosilní uhlík za účelem trvalého geologického uložení oxidu uhličitého podle směrnice 2009/31/ES;
 - (b) zařízení pro zkapalňování a vyrovnávací skladování oxidu uhličitého s cílem jeho další přepravy. Nespadají sem infrastruktury v rámci geologických formací užívané k trvalému geologickému uložení oxidu uhličitého podle směrnice 2009/31/ES a související povrchová a injecktážní zařízení;
 - (c) veškeré vybavení nebo zařízení nezbytné pro řádné, bezpečné a efektivní fungování daného systému včetně ochranných, monitorovacích a kontrolních systémů.

PŘÍLOHA III

REGIONÁLNÍ URČOVÁNÍ PROJEKTŮ SPOLEČNÉHO ZÁJMU

1. PRAVIDLA PRO REGIONÁLNÍ SKUPINY

- (1) U projektů v oblasti elektřiny spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 se každá skupina skládá ze zástupců členských států, vnitrostátních regulačních orgánů, provozovatelů přenosových soustav v souvislosti s jejich povinností spolupracovat na regionální úrovni v souladu s článkem 6 směrnice 2009/72/ES a článkem 12 nařízení (ES) č. 714/2009 a z předkladatelů projektů, kterých se týkají jednotlivé priority uvedené v příloze I, stejně jako ze zástupců Komise, agentury a evropské sítě provozovatelů elektrických přenosových soustav.

U projektů v oblasti zemního plynu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodě 2 se každá skupina skládá ze zástupců členských států, vnitrostátních regulačních orgánů, provozovatelů přepravních soustav v souvislosti s jejich povinností spolupracovat na regionální úrovni v souladu s článkem 7 směrnice 2009/73/ES a článkem 12 nařízení (ES) č. 715/2009 a z předkladatelů projektů, kterých se týkají jednotlivé priority uvedené v příloze I, stejně jako ze zástupců Komise, agentury a evropské sítě provozovatelů plynárenských přepravních soustav.

U projektů přepravy ropy a oxidu uhličitýho spadajících do kategorií uvedených v příloze II bodech 3 a 4 se každá skupina skládá ze zástupců členských států, předkladatelů projektů, kterých se týkají jednotlivé priority uvedené v příloze I, a Komise.

- (2) Každá skupina si organizuje práci v souladu s úsilím o regionální spolupráci podle článku 6 směrnice 2009/72/ES, článku 7 směrnice 2009/73/ES, článku 12 nařízení (ES) č. 714/2009 a článku 12 nařízení (ES) č. 715/2009 a s jinými stávajícími strukturami regionální spolupráce.
- (3) Každá skupina si přizve podle toho, jak to bude vhodné s ohledem na provádění příslušných priorit určených v příloze I, zástupce vnitrostátních správ a regulačních orgánů, předkladatele projektů a provozovatele přenosových a přepravních soustav z kandidátských zemí EU, potenciálních kandidátských zemí, členských států Evropského hospodářského prostoru a Evropského sdružení volného obchodu, zástupců institucí a orgánů Energetického společenství, zemí zahrnutých do evropské politiky sousedství a zemí, s nimiž Unie navázala konkrétní spolupráci v oblasti energetiky.
- (4) Každá skupina konzultuje s organizacemi zastupujícími příslušné zúčastněné strany včetně výrobců, provozovatelů distribučních soustav, dodavatelů a spotřebitelů a u úkolů stanovených v čl. 5 odst. 2 včetně organizací na ochranu životního prostředí. Pokud to bude relevantní pro plnění jejich úkolů, může skupina organizovat slyšení nebo konzultace.

2. PROCES REGIONÁLNÍHO URČOVÁNÍ

- (1) Každý předkladatel projektu předloží členům příslušné skupiny žádost o zařazení svého projektu (projektů) jako projektu společného zájmu včetně posouzení tohoto projektu (projektů) s ohledem na jeho příspěvek k provádění priorit stanovených v příloze I, splnění příslušných kritérií podle článku 6 a jakékoli další informace relevantní pro hodnocení tohoto projektu.
- (2) Všichni příjemci zachovávají důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.
- (3) Navrhované projekty přenosu a skladování elektřiny spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) jsou součástí nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje elektrické sítě, vyvinutého evropskou sítí provozovatelů přenosových soustav pro elektřinu podle článku 8 nařízení (ES) 714/2009.
- (4) U všech celounijních seznamů projektů společného zájmu přijatých po 1. srpnu 2013 jsou navrhované projekty přepravy a skladování plynu spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 2 součástí nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje plynárenské sítě, vyvinutého evropskou sítí provozovatelů přepravních soustav pro zemní plyn podle článku 8 nařízení (ES) 715/2009.
- (5) Navrhované projekty přepravy oxidu uhličitého spadající do kategorie stanovené v příloze II bodě 4 jsou předkládány jako součást plánu rozvoje infrastruktury přeshraniční přepravy a ukládání oxidu uhličitého vypracovaného více než dvěma členskými státy, který má být předložen Komisi předmětnými členskými státy nebo subjekty určenými těmito členskými státy.
- (6) Při hodnocení navržených projektů v oblasti elektřiny a zemního plynu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) a v příloze II bodě 2 každá skupina, aniž jsou dotčena ustanovení bodu 4, vezme v úvahu analýzu navrhovaných projektů v oblasti elektřiny a zemního plynu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) a v příloze II bodě 2 provedenou v souladu s ustanovením čl. 12 odst. 7 v rámci nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje elektrické a plynárenské sítě, vyvinutého evropskými sítěmi provozovatelů přenosových a přepravních soustav pro elektřinu a zemní plyn podle článku 8 nařízení (ES) 714/2009 a (ES) 715/2009.

PŘÍLOHA IV

PRAVIDLA A UKAZATELE TÝKAJÍCÍ SE KRITÉRIÍ PRO PROJEKTY SPOLEČNÉHO ZÁJMU

- (1) Projekt s významným přeshraničním dopadem je projekt na území členského státu, který splňuje následující podmínky:
 - (a) u přenosu elektřiny projekt mění přenosovou kapacitu sítě na hranici daného členského státu s jedním nebo více jinými členskými státy **či v jakémkoli jiném příslušném křížení téhož přenosového koridoru** nejméně o 500 MW oproti situaci, kdy by nedošlo k uvedení projektu do provozu;
 - (b) u skladování elektrické energie projekt poskytuje skladovací kapacitu umožňující čistou roční výrobu elektrické energie ve výši nejméně 500 gigawatthodin;
 - (c) u přepravy plynu se projekt týká investic do kapacit zpětného toku nebo mění schopnost přenosu zemního plynu přes hranici (hranice) příslušného členského státu nejméně o 10 % oproti situaci před uvedením projektu do provozu;
 - (d) u skladování zemního plynu nebo zkapalněného/stlačeného zemního plynu je cílem projektu přímo či nepřímo zásobovat nejméně dva členské státy nebo splnit standard pro infrastrukturu (pravidlo N-1) na regionální úrovni v souladu s čl. 6 odst. 3 nařízení (EU) č. 994/2010;
 - (e) u inteligentních sítí je projekt určen pro zařízení a vybavení vysokého a středně vysokého napětí zkonstruovaná pro napětí 10 kV nebo více. Zahrnuje provozovatele přenosových a distribučních soustav minimálně ze dvou členských států, kteří pokrývají nejméně 100 000 uživatelů vytvářejících nebo spotřebovávajících elektřinu, případně obojí v oblasti spotřeby alespoň 300 gigawatthodin ročně, z nichž nejméně 20 % pochází z jiných než nastavitelných zdrojů energie;
- (2) Pokud jde o projekty spadající do kategorií uvedených v příloze II bodě 1 písm. a) až d), jsou kritéria uvedená v článku 4 posuzována takto:
 - (a) Integrace trhu, hospodářská soutěž a pružnost systému se posuzují v souladu s analýzou provedenou v rámci nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje elektrické sítě, zejména:
 - u přeshraničních projektů podle výpočtu dopadu na schopnost sítě přenášet toky energií v obou směrech měřeného na základě množství energie (v megawattch), případně u projektů s významným přeshraničním dopadem podle výpočtu dopadu na schopnost sítě přenášet toky energií na hranicích mezi příslušnými členskými státy, mezi příslušnými členskými státy a třetími zeměmi nebo v rámci jednotlivých členských států a na vyrovnávání nabídky a poptávky a provoz sítě v příslušných členských státech,

- u oblasti analýzy definované v příloze V bodě 10 podle hodnocení dopadu z hlediska nákladů na výrobu a přenos energie v rámci celého systému a vývoje tržních cen u daného projektu podle různých scénářů plánování, a to zejména s ohledem na změny v důsledku odlišného ekonomického přínosu.
- (b) Přenos energie z obnovitelných zdrojů do hlavních míst spotřeby a úložišť se posuzuje v souladu s analýzou provedenou v rámci nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje elektrické sítě, zejména:
- u přenosu elektřiny na základě odhadu rozsahu kapacity na výrobu energie z obnovitelných zdrojů energie (na základě technologií a v megawatttech), které jsou na základě projektu propojeny a přenášeny, v porovnání s rozsahem plánované celkové výrobní kapacity elektřiny z těchto typů obnovitelných zdrojů energie v dotčeném členském státě v roce 2020 v souladu s národními akčními plány pro energii z obnovitelných zdrojů dle definice uvedené v článku 4 směrnice 2009/28/ES,
 - u skladování elektrické energie na základě porovnání nové kapacity poskytované v rámci projektu se stávající celkovou kapacitou stejné skladovací technologie v analyzované oblasti definované v příloze V bodě 10.
- (c) Interoperabilita a bezpečný provoz systému se posuzují v souladu s analýzou provedenou v rámci nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje elektrické sítě, zejména pomocí hodnocení dopadu projektu na předpokládanou ztrátu zatížení v analyzované oblasti definované v příloze V bodě 10 z hlediska přiměřenosti výroby a přenosu u souboru období s charakteristickým zatížením s ohledem na očekávané změny extrémních povětrnostních klimatických jevů a jejich dopad na odolnost infrastruktury.

Při výpočtu těchto ukazatelů jsou zohledněny celkové výdaje na projekt po dobu jeho technické životnosti.

- (3) Pokud jde o projekty spadající do kategorií uvedených v příloze II bodě 2, jsou kritéria uvedená v článku 4 posuzována takto:
- (a) integrace a interoperabilita trhu se měří na základě výpočtu přidané hodnoty projektu z hlediska integrace oblastí trhu a cenové konvergence a z hlediska celkové pružnosti systému včetně úrovně kapacity zpětného toku dle různých scénářů;
 - (b) hospodářská soutěž se měří na základě diverzifikace včetně usnadnění přístupu k domácím zdrojům dodávek, přičemž se postupně zohlední diverzifikace zdrojů, protistran a tras a dopad nové kapacity na ukazatel HHI vypočtený na úrovni kapacity pro analyzovanou oblast vymezenou v příloze V bodě 10;
 - (c) zabezpečení dodávek zemního plynu se měří na základě výpočtu přidané hodnoty projektu z hlediska krátkodobé a dlouhodobé odolnosti systému a zvýšení zbývající flexibility systému umožňující vyrovnat se s narušením

dobávek podle různých scénářů a další kapacity získané v rámci projektu stanovené ve vztahu ke standardu pro infrastrukturu (pravidlo N-1) na regionální úrovni v souladu s čl. 6 odst. 3 nařízení (EU) č. 994/2010;

- (d) udržitelnost se měří na základě příspěví projektu ke snížení emisí, k podpoře zálohování elektřiny z obnovitelných zdrojů energie nebo konceptu *power-to-gas* a přepravy bioplynu s ohledem na očekávané změny klimatických podmínek;
- (4) Pokud jde o projekty spadající do kategorie uvedené v příloze II bodě 1 písm. e), hodnotí se každá funkce uvedená v článku 4 podle těchto kritérií:
- (a) úroveň udržitelnosti: Toto kritérium se měří na základě hodnocení snížení emisí skleníkových plynů a dopadu infrastruktury elektrické sítě na životní prostředí;
 - (b) kapacita přenosových a distribučních sítí pro připojení a přenos elektřiny směrem od uživatelů a k uživatelům: Toto kritérium se měří pomocí odhadu instalované kapacity distribuovaných zdrojů energie v distribučních sítích, povolené maximální injekce elektřiny bez nebezpečí přetížení přenosové sítě a energie, která nebyla čerpána z obnovitelných zdrojů v důsledku přetížení sítě nebo bezpečnostních rizik;
 - (c) připojení sítě a přístup ke všem kategoriím uživatelů sítě: Toto kritérium se hodnotí na základě posouzení metod užívaných pro výpočet poplatků a sazeb a jejich struktury pro výrobce, spotřebitele a ty, kteří představují obě skupiny, a provozní pružnosti dynamického vyvažování elektřiny v síti;
 - (d) bezpečnost a kvalita dobávek: Toto kritérium se hodnotí na základě posouzení poměru spolehlivě dostupné výrobní kapacity a poptávky v době špičky, podílu elektřiny získané z obnovitelných zdrojů, stability elektrické soustavy, doby trvání a četnosti přerušování na odběratele, včetně výpadků souvisejících s klimatem, a kvality dobávaného napětí;
 - (e) účinnost a kvalita služeb při dobávkách elektřiny a provozu sítí: Toto kritérium se odhaduje na základě posouzení výše ztrát v přenosové a distribuční síti, poměru mezi minimální a maximální spotřebou elektrické energie ve stanoveném časovém období, poptávky na trzích s elektřinou a u opatření energetické účinnosti na základě procentuálního využití (tj. průměrného zatížení) komponentů elektrické sítě, dostupnosti síťových prvků (týkající se plánované i neplánované údržby) a jejího dopadu na výkon sítě a skutečné dostupnosti kapacity sítě vzhledem k její standardní hodnotě;
 - (f) podíl na přeshraničních trzích s elektřinou na základě kontroly toků zatížení s cílem zmírnit kruhové toky a zvýšit propojovací kapacitu: Toto kritérium se odhaduje na základě hodnocení poměru mezi propojovací kapacitou členského státu a jeho poptávkou po elektrické energii, využívání propojovacích kapacit a poplatků za přetížení v rámci všech těchto propojení;
- (5) Pokud jde o projekty přepravy ropy spadající do kategorií uvedených v příloze II bodě 3, jsou kritéria uvedená v článku 4 posuzována takto:

- (a) bezpečnost dodávek ropy se měří na základě posouzení dodatečného přínosu nové kapacity vzniklé na základě daného projektu z hlediska krátkodobé a dlouhodobé odolnosti systému a zbývající flexibility systému umožňující vyrovnat se s přerušením dodávek podle různých scénářů;
- (b) interoperabilita se měří na základě posouzení, do jaké míry projekt zlepšuje provoz sítě ropovodů, a to zejména tím, že poskytuje možnost zpětného toku;
- (c) efektivní a udržitelné využívání zdrojů se hodnotí na základě posouzení, do jaké míry projekt využívá již existující infrastrukturu a přispívá k minimalizaci zátěže a rizik z hlediska životního prostředí a změny klimatu.

PŘÍLOHA V

ANALÝZA NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ ENERGETICKÉHO SYSTÉMU V CELÉ ŠÍŘI

Metodika harmonizované analýzy nákladů a přínosů energetického systému v celé šíři z hlediska projektů společného zájmu splňuje následující zásady stanovené v této příloze.

- (1) Tato metodika je založena na společném vstupním souboru dat představujících elektrické a plynárenské soustavy Unie v letech $n+5$, $n+10$, $n+15$ a $n+20$, kde n je rok, ve kterém se analýza provádí. Tento datový soubor obsahuje nejméně:
 - (a) v elektrárenském odvětví: scénáře poptávky, výrobní kapacity podle druhu paliva (biomasa, geotermální energie, vodní energie, plyn, jaderná energie, ropa, pevná paliva, větrná energie, sluneční fotovoltaické systémy, koncentrovaná sluneční energie, jiné obnovitelné technologie) a jejich zeměpisnou polohu, ceny paliva (včetně biomasy, uhlí, zemního plynu a ropy), ceny oxidu uhličitého, složení přenosové a případně i distribuční sítě a její vývoj s ohledem na všechny významné nové zdroje (včetně zařízení vybavených pro zachycování oxidu uhličitého), projekty ukládání a přenosu, u nichž bylo přijato konečné rozhodnutí o investici a které mají být uvedeny do provozu do konce roku $n+5$;
 - (b) v plynárenství: scénáře poptávky, dovoz, ceny paliva (včetně uhlí, zemního plynu a ropy), ceny oxidu uhličitého, složení přepravní sítě a její vývoj s ohledem na všechny nové projekty, pro něž bylo přijato konečné rozhodnutí o investici a které mají být uvedeny do provozu do konce roku $n+5$.
- (2) Tento datový soubor odráží unijní a vnitrostátní právní předpisy platné ke dni analýzy. Datové soubory použité pro elektřinu a zemní plyn jsou slučitelné zejména s ohledem na předpoklady týkající se cen a objemů na jednotlivých trzích. Datové soubory jsou zpracovány po formální konzultaci s členskými státy a s organizacemi zastupujícími všechny zúčastněné strany. Komise a agentura v příslušných případech zajistí přístup k požadovaným obchodním údajům třetích stran.
- (3) Metodika určí pokyny pro modelování rozvoje a využívání sítě a trhu nezbytné pro provedení analýzy nákladů a přínosů.
- (4) Analýza nákladů a přínosů vychází z harmonizovaného hodnocení nákladů a přínosů různých kategorií analyzovaných projektů a zahrnuje minimálně období uvedené v bodě 1.
- (5) Analýza nákladů a přínosů bere v úvahu alespoň tyto náklady: investiční výdaje, výdaje na provoz a údržbu v průběhu technického životního cyklu projektu a v případě potřeby i náklady na vyřazení z provozu a na nakládání s odpady. Tato metodika poskytne vodítko v oblasti diskontních sazeb, které mají být při výpočtech použity.
- (6) U přenosu a skladování elektřiny zohlední analýza nákladů a přínosů minimálně dopady na ukazatele uvedené v příloze III. V souladu s metodami uplatněnými při zpracování nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje elektrické sítě dále zohlední zejména dopady projektu na:

- (a) hospodářskou soutěž z hlediska tržní síly jednotlivých provozovatelů a sblížování cen mezi různými členskými státy;
 - (b) náklady na výrobu, přenos a distribuci elektřiny včetně nákladů na vlastní spotřebu elektrárny a nákladů souvisejících s emisemi skleníkových plynů a přenosovými ztrátami po dobu technické životnosti projektu;
 - (c) budoucí náklady na investice do nové výroby a přenosových soustav po celou dobu technické životnosti projektu;
 - (d) flexibilitu provozu včetně optimalizace regulace výkonu a doplňkových služeb;
 - (e) odolnost systému včetně odolnosti vůči katastrofám a klimatu a zabezpečení systému, a to zejména pro evropské kritické infrastruktury ve smyslu směrnice 2008/114/ES.
- (7) U zemního plynu zohlední analýza nákladů a přínosů minimálně výsledky tržních testů, jako jsou ostře sledovaná období („*open season*“), dopady na ukazatele vymezené v příloze III a tyto dopady:
- (a) hospodářskou soutěž z hlediska tržní síly jednotlivých provozovatelů a sblížování cen mezi různými členskými státy;
 - (b) odolnost systému včetně odolnosti vůči katastrofám a klimatu a zabezpečení systému, a to zejména pro evropské kritické infrastruktury ve smyslu směrnice 2008/114/ES;
 - (c) pravděpodobnost a množství nedodané energie a zvýšení bezpečnosti a kvality dodávek;
 - (d) přispění k integraci různých oblastí trhu s plynem;
 - (e) flexibilitu a přetížení plynárenské sítě.
- (8) U inteligentních sítí zohlední analýza nákladů a přínosů dopady na ukazatele uvedené v příloze III.
- (9) Podrobná metoda užitá pro zohlednění ukazatelů uvedených v bodech 6 až 8 je vypracována po formální konzultaci s organizacemi zastupujícími všechny zúčastněné strany.
- (10) Tato metodika vymezí oblast analyzovanou v rámci analýzy nákladů a přínosů jednotlivých projektů a analýzy na regionální nebo celounijní úrovni. Tato oblast analýzy jednotlivých projektů zahrnuje všechny členské státy a třetí země, na jejichž území má být projekt vybudován, všechny přímo sousedící členské státy a všechny ostatní členské státy, které projekt významně ovlivní.
- (11) Tato metodika určí analýzu, která má být provedena, na základě souboru relevantních vstupních dat výpočtem výsledků objektivní funkce v situaci, kdy bude realizován jednotlivý projekt, a v situaci, kdy realizován nebude. Tato analýza určí členské státy, na které má projekt čistý pozitivní dopad (příjemci), a členské státy, na které má projekt čistý negativní dopad (státy, jež ponесou náklady). Každá analýza

nákladů a přínosů obsahuje citlivostní analýzy souboru vstupních dat, datum uvedení jednotlivých projektů v téže analyzované oblasti do provozu a další důležité parametry.

- (12) Provozovatelé přenosových, přepravních a distribučních soustav si vyměňují informace nezbytné pro vypracování této metodiky včetně odpovídajícího modelování sítě a trhu. Každý provozovatel přenosové, přepravní nebo distribuční soustavy shromažďující informace jménem jiných provozovatelů přenosových, přepravních nebo distribučních soustav předá těmto zúčastněným provozovatelům přenosových, přepravních a distribučních soustav výsledky uvedeného sběru dat. U modelu společného trhu s elektřinou a plynem a sítě stanoveného v čl. 12 odst. 8 se vstupní údaje uvedené v bodě 1 týkají let $n+10$, $n+20$ a $n+30$ a model umožňuje plné posouzení hospodářských, sociálních a ekologických dopadů, zejména včetně vnějších nákladů, jako jsou náklady spojené s emisemi skleníkových plynů a běžných látek znečišťujících ovzduší nebo se zabezpečením dodávek energie.

PŘÍLOHA VI

OBECNÉ ZÁSADY TRANSPARENTNOSTI A ÚČASTI VEŘEJNOSTI

- (1) Příručka postupů specifikuje minimálně:
 - (a) příslušné právní předpisy, z nichž vycházejí rozhodnutí a stanoviska týkající se jednotlivých typů relevantních projektů společného zájmu, včetně právních předpisů v oblasti životního prostředí;
 - (b) příslušná rozhodnutí a stanoviska, která je nutno získat;
 - (c) název a kontaktní údaje příslušného orgánu, dalších orgánů a hlavních dotčených zúčastněných stran;
 - (d) pracovní postupy popisující jednotlivé fáze procesu včetně orientačního časového rámce;
 - (e) informace o rozsahu, struktuře a úrovni podrobnosti dokumentů, které mají být předloženy spolu s žádostí o rozhodnutí, včetně kontrolního seznamu;
 - (f) fáze a prostředky umožňující účast široké veřejnosti na tomto procesu.
- (2) Pro zvýšení účasti veřejnosti v procesu udělování povolení je nutno uplatnit tyto zásady:
 - (a) Zúčastněné strany ovlivněné projektem společného zájmu včetně příslušných orgánů, vlastníků půdy a občanů žijících v blízkosti tohoto projektu, široké veřejnosti a jejich sdružení, organizací nebo skupin jsou v rané fázi rozsáhlým způsobem informovány a konzultovány otevřeným a transparentním způsobem. Pokud je to vhodné, příslušný orgán aktivně podporuje aktivity prováděné předkladatelem projektu.
 - (b) Příslušné orgány zajistí v případech, kdy to bude možné, soustředění postupů veřejných konzultací pro projekty společného zájmu. Každá veřejná konzultace se týká všech předmětů vztahujících se k příslušné fázi řízení a jeden předmět vztahující se k příslušné fázi řízení nelze řešit v rámci více než jedné veřejné konzultace. Předměty veřejné konzultace jsou jasně uvedeny v oznámení o veřejné konzultaci.
 - (c) Vznášet připomínky a námitky je přípustné pouze v období od zahájení veřejných konzultací do uplynutí termínu uzávěrky.
- (3) Koncepce účasti veřejnosti obsahuje minimálně informace o:
 - (a) dotčených oslovených zúčastněných stranách;
 - (b) plánovaných opatřeních;
 - (c) časové ose;

- (d) lidských zdrojích přidělených na jednotlivé úkoly.
- (4) V rámci veřejné konzultace, která má být provedena před podáním dokumentace žádosti, příslušné strany minimálně:
- (a) zveřejní informační leták v rozsahu maximálně 15 stran, který bude obsahovat jasný a výstižný nástin účelu a předběžný časový harmonogram projektu, alespoň tři zvažované alternativní možnosti, očekávané dopady včetně dopadů přeshraniční povahy a možná opatření ke zmírnění rizik;
 - (b) informují všechny dotčené zúčastněné strany o projektu prostřednictvím internetových stránek uvedených v čl. 10 odst. 7 a jiných vhodných informačních prostředků;
 - (c) písemnou formou pozvou dotčené zúčastněné strany na zvláštní schůze, při nichž budou projednány problémy.
- (5) Internetové stránky projektu obsahují minimálně:
- (a) netechnický a pravidelně aktualizovaný souhrn v rozsahu maximálně 50 stran, který bude odrážet aktuální stav projektu a v případě aktualizace jasně vyznačí změny v předchozích verzích;
 - (b) plánování projektu a veřejných konzultací s jasným uvedením dat a míst veřejných konzultací a jednání;
 - (c) kontaktní údaje s cílem získat úplný soubor dokumentace žádostí;
 - (d) kontaktní údaje za účelem předávání připomínek a námitek v průběhu veřejných konzultací.
 - (e) příručku postupů podle článku 10 odst. 1.